

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **30**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 21 april 2010

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	5
THEMADEBAT over het hoger onderwijs	
Wijziging van de werkwijze van de commissie ad hoc	5
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	6
MOTIES VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken en voorstellen tot spoedbehandeling	6
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de betrokkenheid van de Vlaamse Regering bij de lopende onderhandelingen over het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde, in het licht van het Vlaams regeerakkoord	9
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over initiatieven om de opmars van de nieuwe ESBL-superbacterie tegen te gaan	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Tine Eerlingen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het gebruik van antibiotica in de veeteelt en de opmars van resistente bacteriën	
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk Peeters tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over antibioticagebruik in de pluimveesector	12
ACTUELE VRAAG van de heer John Crombez tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de bonussen van de bankiers	18
ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de resultaten van een VUB-studie betreffende pendelen naar Brussel	21
ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de achterstand bij de VREG wat betreft de behandeling van aanvragen voor zonnepanelen	24
ACTUELE VRAAG van de heer Karlos Callens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de recente omzendbrief LNE/2010 betreffende het toepassingsgebied voor het aanrekenen van een vergoeding voor de sanering van het afvalwater uit een private waterwinning	27

- ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de verklaringen van de minister inzake meer personeel en een volwaardige financiering voor het kleuteronderwijs, naar aanleiding van de recente berichtgeving over overvolle kleuterklassen
- ACTUELE VRAAG van mevrouw Katleen Martens tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de verklaringen van de minister inzake meer personeel en een volwaardige financiering voor het kleuteronderwijs, naar aanleiding van de recente berichtgeving over overvolle kleuterklassen
- ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de verklaringen van de minister inzake meer personeel en een volwaardige financiering voor het kleuteronderwijs, naar aanleiding van de recente berichtgeving over overvolle kleuterklassen
- ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de verklaringen van de minister inzake meer personeel en een volwaardige financiering voor het kleuteronderwijs, naar aanleiding van de recente berichtgeving over overvolle kleuterklassen 29
- REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 36
- VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Katrien Schryvers, de heren Tom Dehaene, John Crombez en Bart Van Malderen en de dames Lies Jans en Helga Stevens betreffende de opvolging van de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst voor het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
– 218 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 4
- VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Marijke Dillen betreffende de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst in het Jaarverslag 2008 en in het memorandum voor de Vlaamse verkiezingen van 7 juni 2009, met betrekking tot Welzijn en Gezondheid
– 406 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2
- Bespreking 36
- VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Lode Vereeck, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans betreffende de uitgangspunten met betrekking tot de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde
– 493 (2009-2010) – Nr. 1
- VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Joris Van Hauthem, mevrouw An Michiels en de heren Filip Dewinter, Karim Van Overmeire en Erik Arckens betreffende de voorstellen die door de koninklijke opdrachthouder werden gedaan in het kader van de splitsing van het gerechtelijk en kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde
– 494 (2009-2010) – Nr. 1
- Voorstellen tot spoedbehandeling 42

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Katrien Schryvers, de heren Tom Dehaene, John Crombez en Bart Van Malderen en de dames Lies Jans en Helga Stevens betreffende de opvolging van de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst voor het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin – 218 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 4	
Stemmingen over de amendementen	43
Hoofdelijke stemming	44
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Marijke Dillen betreffende de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst in het Jaarverslag 2008 en in het memorandum voor de Vlaamse verkiezingen van 7 juni 2009, met betrekking tot Welzijn en Gezondheid – 406 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	44
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Kathleen Helsen, Vera Celis en Kathleen Deckx tot besluit van de op 18 maart 2010 door mevrouw Kathleen Helsen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over knelpunten in de uitvoering van het decreet Leren en Werken en de opvolging van de uitvoering – 457 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	45
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	45
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	48
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	48

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Karin Brouwers: ambtsverplichtingen;

Kurt De Loor, Tom Dehaene, Danielle Godderis-T'Jonck, Yamila Idrissi, Chokri Mahassine, Fatma Pehlivan, Sas van Rouveroj, Frank Vandembroucke, Christian Verougstraete: overmacht;

Gerda Van Steenberge, Peter Vanvelthoven, Mieke Vogels: familieplichtingen;

Michèle Hostekint, Vera Jans, Fientje Moerman, Sabine Poleyn, Hermans Schueremans: gezondheidsredenen.

Mevrouw Poleyn is overigens eergisteren moeder geworden van Julie. *(Applaus)*

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 20 april 2010 vraagt mevrouw Marijke Dillen dat haar voorstel van resolutie betreffende de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst in het Jaarverslag 2008 en in het memorandum voor de Vlaamse verkiezingen van 7 juni 2009, met betrekking tot Welzijn en Gezondheid, dat door de commissie is verworpen, op de agenda van de plenaire vergadering van vandaag zou worden geplaatst.

Is het parlement het hiermee eens? *(Instemming)*

Conform artikel 69, punt 5, van het Reglement van het Vlaams Parlement zullen wij ons straks uitspreken over het al dan niet aanvatten van de bespreking. Ik stel voor om, in voorkomend geval, de bespreking van het voorstel van resolutie van mevrouw Dillen samen te voegen met de bespreking van het voorstel van resolutie van mevrouw Schryvers, de heren Dehaene, Crombez en Van Malderen en de dames Jans en Stevens betreffende de opvolging van de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst voor het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Is het parlement het hiermee eens? *(Instemming)*

■

THEMADEBAT over het hoger onderwijs

Wijziging van de werkwijze van de commissie ad hoc

De voorzitter: Dames en heren, op 24 februari 2010 heeft de plenaire vergadering beslist dat de uiterste streefdatum voor het afronden van de werkzaamheden van de commissie ad hoc Hoger Onderwijs begin juni 2010 is.

Op verzoek van de voorzitter van de commissie ad hoc stelt het Uitgebreid Bureau voor om er mee in te stemmen dat de werkzaamheden van de commissie ad hoc kunnen worden verlengd tot midden juni 2010.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Bovendien stelt het Uitgebreid Bureau voor om, indien nodig, af te wijken van de in artikel 70, punten 5 en 7, van het Reglement van het Vlaams Parlement voorgeschreven termijnen voor de indiening en de verspreiding van de moties van aanbeveling bij de maatschappelijke beleidsnota, opdat het themadebat nog voor het zomerreces in plenaire vergadering zou kunnen worden gehouden.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. Vl. Parl. 2009-10, nr. 60/23*)

Ik wijs de vergadering tevens op het jaarverslag 2009 van de Vlaamse Ombudsdienst, dat op 21 april 2010 is ingediend en onder de Vlaamse volksvertegenwoordigers is verspreid. Overeenkomstig artikel 87, eerste lid, van het Reglement van het Vlaams Parlement neemt de plenaire vergadering kennis van dat jaarverslag en zullen de voorstellen en aanbevelingen uit dat jaarverslag worden behandeld door de bevoegde commissies.

De presentatie van het jaarverslag heeft deze middag om 12 uur plaatsgevonden. Ik vond het spijtig dat niet alle fracties vertegenwoordigd waren. Het was immers weer een zeer interessant jaarverslag. Daarnaast hebben we voorgesteld om volgend jaar ook de regering uit te nodigen, zodat de regering effectief kennis kan nemen van de aanbevelingen die de ombudsman in zijn rapport opneemt. We zullen daar met minister-president Peeters contact over opnemen.

■

MOTIES VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken en voorstellen tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Sanctorum bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, voor we aan het vragenuurtje beginnen, wil ik eerst nog het volgende kwijt.

Voorzitter, ik heb een actuele vraag ingediend naar aanleiding van de beslissing van minister Schauvliege en de Vlaamse Regering over het invoeren van een norm voor straling van gsm-zendmasten en dergelijke. Ik vind het een schande dat die vraag werd geweigerd.

Ik wil me niet tegen u persoonlijk richten, voorzitter, u hebt gewoon het reglement toegepast. Maar misschien is er iets mis met dat reglement. Als een minister een beslissing neemt die regelrecht ingaat tegen het advies van de Hoge Gezondheidsraad, tegen tal van gezondheidsexperts en tegen een unaniem goedgekeurde resolutie van het Vlaams Parlement, dan is er een probleem. Overigens werden er hoorzittingen georganiseerd over de operationele haalbaarheid van normen, en net in het midden van die reeks hoorzittingen neemt minister Schauvliege een beslissing die haaks staat op wat naar voren kwam in de hoorzittingen.

Daarbovenop, en dat vind ik het ergste van al, heeft de minister gelogen in haar communicatie. Ze heeft echt gelogen. Als ik mijn vraag had kunnen stellen, had ik dat kunnen aantonen. De minister heeft gelogen in haar communicatie over de stralingsnormen.

Ik vind het dan ook een probleem dat ik daar geen vraag over kan stellen in de plenaire vergadering. Ik vraag me soms af in dit soort discussies waar de grote voorvechters zitten van de parlementaire democratie. Wat voor zin heeft het om resoluties goed te keuren die naar de prullenmand verhuizen? (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Mijnheer Sanctorum, zoals u opmerkte, heb ik mij gebaseerd op het reglement. Als voorzitter moet ik dat doen. Ik verwijs naar artikel 80, 4, c: “Onontvankelijk zijn (...) vragen over aangelegenheden waarover voordien al in de loop van dezelfde zitting (...) een ontwerp of voorstel van decreet (...) is ingediend.”

U hebt in de loop van deze zitting inderdaad al een voorstel van decreet ingediend samen met de heer Peeters “houdende de bescherming tegen de eventuele schadelijke effecten en de hinder van niet-ioniserende stralingen”. U hebt ook een actuele interpellatie ingediend op 22 februari die door het Uitgebreid Bureau op diezelfde dag werd geweigerd.

U voert vandaag een nieuw feit aan: de regeringsbeslissing van 2 april 2010. Ik pas zuiver het reglement toe. Als ik dat niet doe, is er volgende week weer een voorval. Als ik dat niet doe, kan men mij verwijten dat ik twee maten en twee gewichten hanteer. Dat is niet de bedoeling! U kunt bij de bespreking van het voorstel van decreet te allen tijde de regering vorderen in de commissie. Ik zou u dat aanraden. U kunt in de commissie vragen om een toelichting van minister Schauvliege.

Ik stel u ook voor – omdat we het hele reglement aan het herzien zijn – om via uw fractievoorzitter, de heer Watteeuw, suggesties te doen voor de aanpak van zulke situaties in de toekomst. Ik pas het reglement toe, niets dan het reglement.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Ik wil zeker geen inhoudelijk standpunt innemen in de discussie. Ik heb sinds 1985 ervaring in het parlement. Het vragenuurtje, zoals het in de Kamer en later in het Vlaams Parlement werd ontwikkeld, is in grote mate gebaseerd op het Britse ‘question time’. Iedere volksvertegenwoordiger kan in die tijd de vraag stellen die hij zelf wil, in de bewoordingen die hij wenst, en op het ogenblik dat hij dat nuttig acht. Daar staat geen Bureau boven dat recht. Het reglement is er om de werkzaamheden te regelen, maar mag geen belemmering vormen voor het recht op vraagstelling van ieder individueel parlementslid. Voorzitter, ik zou u willen vragen om het reglement toe te passen in de geest van de betekenis en niet in de letterlijke zin.

We hebben het er al over gehad, in bepaalde commissies wordt tot 60 percent van de vragen afgewezen. De beoordeling of de vraag terecht of niet terecht is, de inhoudelijke toetsing ervan, is mijns inziens het recht van het individuele parlementslid. Of een vraag belangrijk is of relevant, wordt beoordeeld door de vraagsteller die enkel verantwoording moet afleggen aan zijn kiezers en aan de bevolking.

Dat kunnen vragen zijn die misschien ooit al eerder in het parlement aan bod zijn gekomen. Zeker wat het vragenuurtje betreft, vind ik dat u iets toleranter zou moeten zijn dan vandaag het geval is.

De voorzitter: Mijnheer Sauwens, het afwijzingspercentage van de actuele vragen bedraagt welgeteld 5 percent. Ik heb vandaag alle vragen beoordeeld. Die worden door de administratie heel goed voorbereid. Behalve de vraag van de heer Sanctorum, zijn alle vragen doorgelaten. Dat is de afgelopen maanden altijd zo gebeurd.

Als er een reglement is, dan pas ik dat toe. U kunt knikken, maar wanneer ik dit morgen op een andere manier doe, dan zal een andere fractie vinden dat ik met twee maten en gewichten werk.

Wat een wijziging van het reglement betreft, heeft uw fractieleider van mij een brief gekregen. Ik wacht op suggesties over de evaluatie van alle controlemiddelen. Als morgen het

reglement wordt veranderd, dan heb ik daar geen probleem mee. Ik pas puur het reglement toe.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, ik vind het jammer dat er vandaag geen actualiteitsdebat wordt gehouden over de splitsing van het kiesarrondissement BHV. Ik denk dat er intussen dankzij de Waalse media al wel voldoende materiaal beschikbaar is om daar een nuttig debat over te houden. Net als de heer Sanctorum, verwijt ik u dat absoluut niet, maar eventueel wel de andere partijen zoals die van u die bij monde van uw voorzitter liever stoere verklaringen aflegt op televisie dan hier in deze vergadering.

De voorzitter: Voor de duidelijkheid, mijnheer Vereeck: we hebben het nu over de problematiek van de vraag van de heer Sanctorum. Het kan niet de bedoeling zijn een debat te voeren over vanalles en nog wat.

De heer Lode Vereeck: Ik wil graag met de deur in huis vallen. Op basis van artikel 69 van het reglement wil ik de hoogdringende behandeling vragen van een voorstel van resolutie met betrekking tot Brussel-Halle-Vilvoorde dat wij aan uw dienst hebben overgemaakt. Zo kunnen we vanuit het Vlaams Parlement nog wat wegen op de besluitvorming in de federale Kamer en moeten we niet volgende week achter de feiten aanhollen, terwijl het kalf dan misschien al verdronken is.

De voorzitter: We zullen ons daar straks over uitspreken.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, ik betreur eveneens dat wij geen actualiteitsdebat konden houden omdat zelfs de oppositie in dit parlement – of een bepaald deel daarvan – daar niet toe geneigd was. In dat licht hebben wij een voorstel van resolutie ingediend over deze aangelegenheid waarvan wij de hoogdringende behandeling vragen, zodat op zijn minst het parlement zich kan uitspreken over deze aangelegenheid.

De voorzitter: We zullen ons daar straks over uitspreken.

De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de voorzitter, de heer Sanctorum wilde zeker geen steen naar u werpen. Ik wil dat nog eens herhalen. U hebt het reglement toegepast. Maar het is toch godgeklaagd dat parlementsleden worden geblokkeerd in hun activiteiten omwille van de werkzaamheden van dit parlement, dus omdat er een voorstel van decreet is, en dat de minister dit arrogant aan de kant kan schuiven en daar gewoon geen rekening mee houdt. Dat is een onevenwicht dat in een volgende versie van het reglement moet worden aangepast.

De voorzitter: Mijnheer Watteeuw, als u een interpellatie indient op 22 februari, dan staat het u volkomen vrij om de volgende dag een vraag om uitleg in te dienen, die voor te leggen aan de desbetreffende commissievoorzitter en daarover een debat te houden in de commissie. Ik som u de mogelijkheden op. Ik pas het reglement toe en niets anders dan het reglement. Ik heb dat begrepen van u en ik dank u daarvoor. Ik was natuurlijk bezorgd wat u nu weer van mij zou zeggen.

De heer Filip Watteeuw: Ik durf geen slechte dingen te vertellen over u.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de betrokkenheid van de Vlaamse Regering bij de lopende onderhandelingen over het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde, in het licht van het Vlaams regeerakkoord

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, bij uw aantreden hebt u ons een assertief beleid op communautair vlak beloofd. Ik moet u zeggen dat ik er, sinds u aan het bewind bent, weinig van heb gemerkt, en zeker sinds de heer Dehaene in december als koninklijk opdrachthouder is aangesteld om een ‘oplossing’ te vinden voor BHV.

Ik heb geen assertiviteit bij u en bij uw regering gemerkt, ik heb alleen stilte gemerkt. Als er plannen op tafel liggen om een inschrijvingsrecht toe te kennen aan Franstaligen, dan zwijgt de Vlaamse Regering. Als er plannen op tafel lagen en liggen voor een soort apparentering, waardoor het effect van de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde helemaal teniet wordt gedaan en we in feite terugkeren naar de oude provincie Brabant, dan zwijgt de Vlaamse Regering. Als er plannen op tafel liggen om via interregionale intercommunales er alsnog voor te zorgen dat Franstaligen invloed verwerven in de Rand, dan zwijgt de Vlaamse Regering. Als er plannen op tafel liggen en circuleren om u en ons de bevoegdheid af te nemen met betrekking tot de voogdij over de faciliteitengemeenten, en meer specifiek over het al dan niet benoemen van die burgemeesters, en de beslissing toe te vertrouwen aan een college van gouverneurs, dan zwijgt u. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Mijnheer Van Rompuy, wij hebben wel gevraagd om hierover een actualiteitsdebat te houden. Uw fractie heeft dat tegengehouden. *(Applaus bij het Vlaams Belang en LDD. Rumoer)*

Minister-president, als dergelijke zaken circuleren en we weten dat daarover wordt gesproken, dan zwijgt de Vlaamse Regering. Als Vlaams parlementslid kan ik dat niet aanvaarden. *(Opmerkingen)*

Minister-president, u hebt veel te lang gezwegen. Ik begrijp niet dat u als minister-president van een hele Vlaamse Regering, die over de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde twee lapidaire zinnen heeft ingeschreven in het regeerakkoord, ziet dat daarover wordt onderhandeld ergens in een achterkamertje, zonder dat u daarbij betrokken wordt, er ook niet bij betrokken wilt zijn.

Minister-president, de tijd van zwijgen is voorbij. Zult u nu eindelijk eens zeggen wat de contouren zijn en niet meer verwijzen naar twee lapidaire zinnen in een bijlage bij het regeerakkoord? Antwoord nu eens heel duidelijk op al de pistes die nu de ronde doen. U was daar bewust afwezig. Wat zijn voor u zaken die aanvaardbaar zijn of niet? Als u daar niet op antwoordt, neem ik aan dat u vindt dat het bespreekbaar is. Wij vragen van u geen 5 minuten politieke moed, maar wel 1 minuut politieke moed. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, mijnheer Van Hauthem, een minister-president moet reageren op iets dat bestaat. Het is niet aan een minister-president, die spreekt voor de hele Vlaamse Regering, om te reageren op voorstellen die in de media komen, die worden geventileerd door God en vele anderen. *(Gelach)*

U kunt van mij niet verwachten dat ik commentaar geef, dat ik reageer op iets dat niet bestaat, zijnde een akkoord over de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde.

Ten tweede, ik heb begrepen dat morgen een belangrijke dag is. Als er een akkoord is, kunt u, mijnheer Van Hauthem – maar u zult niet de enige zijn – , de Vlaamse Regering een reactie vragen. En dan zal er ook worden gereageerd. Maar zoals in het verleden zal ik niet reageren

op zaken die niet bestaan. Er is geen akkoord over BHV. Ik zal slechts reageren als er een akkoord is. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Joris Van Hauthem: Ik begrijp het niet meer. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

We zullen morgen wel zien of het ‘gazettenpraat’ is, mijnheer Decaluwe.

Normaal gezien kunnen fracties zich aansluiten. Het is opvallend dat de N-VA bijzonder stilzwijgend is. Morgen gaat de partij wel in Vilvoorde tegen alles wat op tafel ligt betogen, maar de partij maakt toch nog altijd deel uit van deze regering. Ik begrijp niet, minister-president, dat u er zich van afmaakt met te zeggen dat er geen akkoord is. U moet niet wachten tot er een akkoord is. U moet ervoor zorgen dat er geen slecht akkoord komt. U vlucht voor de realiteit. Ik vraag me af waarom we nog een rechtstreeks verkozen Vlaams Parlement en een Vlaamse Regering hebben. Vandaag is men hoe dan ook aan het onderhandelen over ons grondgebied en onze bevoegdheden. Maar onze minister-president, die een assertief beleid heeft aangekondigd, zegt eigenlijk dat hij zijn ogen sluit en er allemaal niks mee te maken wil hebben. U wilt zelfs niet wegen op de besluitvorming die nakend is. U ontgoochelt ons enorm. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, ik sluit me volledig aan bij wat de minister-president heeft gezegd. *(Gelach. Rumor bij het Vlaams Belang)*

Op dit ogenblik zijn er geen plannen. Op dit ogenblik is er geen akkoord. Ik vind het wraakroepend dat in dit parlement bepaalde partijen bepaalde plannen bestempelen als ‘verschrikkelijk’ en ‘gruwelijk’, zonder te weten waarover het gaat. Dat is beneden alle peil. Soms begin ik echt te twijfelen of sommige partijen wel een echte splitsing van BHV willen en of ze niet andere doelstellingen nastreven. *(Rumor bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, samen met andere Vlamingen kan ik alleen maar vaststellen dat de minister-president plat op de buik gaat en de lakei is geworden van de federale premier, de heer Yves Leterme. Dat is de realiteit. Ik stel ook vast dat in zijn regering de N-VA hetzelfde beleid in de praktijk brengt. Ik verwijs naar een persmededeling van de N-VA, van enkele jaren geleden, toen de partij nog in de oppositie zat. Toen zei de toenmalige voorzitter, blijkbaar strijdbaar dan de huidige, over de Vlaamse Regering die vandaag zegt dat ze niets onderneemt en afwacht, het volgende: “De N-VA wil de minister-president een kans geven. Want ook al moet de splitsing in het federale parlement worden doorgevoerd, toch kan de Vlaamse minister-president wel degelijk de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde afdwingen. Eenvoudigweg door in het Overlegcomité alle dossiers te blokkeren zolang de splitsing geen feit is. Alleen zo bewijst de minister-president dat hij echt de splitsing wil en echt bereid is om daarvoor zijn nek uit te steken.”

Toen werd aan de minister-president gevraagd om zijn nek uit te steken in het Overlegcomité. Dat heeft deze Vlaamse Regering, met de N-VA erbij, nog geen enkele keer gedaan het voorbije jaar. Vandaag bereiken we het absolute hoogtepunt. De minister-president gaat plat op de buik en weigert zelfs om enige verklaring ter zake af te leggen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer De Wever heeft het woord.

De heer Bart De Wever: Ik vind dit geen onaangename positie om zowel van de ene als de andere kant te worden aangevallen. Dat is een teken dat ik goed bezig ben. U zegt dat we zwijgen. Ik denk niet dat we daarover zwijgen, maar we willen natuurlijk ook afwachten wat een eventueel akkoord, als het er komt, met zich meebrengt. Dat lijkt me tamelijk passend. Tot zolang zijn zware woorden hier in deze meerderheid niet aan de orde. Ik had dat gedrag van alle meerderheidspartijen gehoopt, quod non.

Mijnheer Van Rompuy, ik ben de voorzitter van een federale oppositiepartij. Dat was u misschien nog niet opgevallen. Ik ga geen zwaarwegende woorden binnen deze coalitie uitspreken. Ik heb dat ook niet gedaan omdat ik niet kan geloven dat er Vlaamse partijen bestaan die vinden dat bijvoorbeeld Franstalige lijsten in Leuven stemmen moeten kunnen halen die dan bij Brussel worden bijgeteld. Ik kan echt niet geloven dat er Vlaamse partijen bestaan die vinden dat we de voogdij over sommige gemeenten moeten opgeven. Laat staan, dat ik geloof dat er partijen bestaan die eender welk akkoord zouden slikken opdat de kiesdrempel zou worden afgeschaft. Dat zijn allemaal zaken die men in kranten kan lezen. Mocht dat waar zijn, zou dat een absolute gruwel zijn, maar ik ga ervan uit dat dit niet waar is en dat een dergelijk akkoord door geen enkele Vlaamse partij zou worden ondersteund.

Tot bewijs van het tegendeel, mijnheer Van Hauthem, geloof ik dat niet. Als er toch een akkoord komt, dan toetsen we dat uiteraard af aan het Vlaams regeerakkoord. Ik denk dat ik daarover de afgelopen dagen zeer duidelijk ben geweest. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Ik heb al eerder een vergelijkbaar voorstel van resolutie ingediend met betrekking tot de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. De N-VA-fractie leider zei in de commissie van 12 januari dat hij het eigenlijk overbodig vond omdat alles al in het Vlaams regeerakkoord stond en dat voor hem volstond.

Intussen beluister ik ook de voorzitter van de N-VA. Hij zegt dat als er toegevingen zouden worden gedaan aan de Franstaligen, er zich op het niveau van de Vlaamse Regering een gigantisch probleem zou stellen. Ik denk dat bij een belangrijke coalitiepartner in uw regering het niet meer helemaal duidelijk is of dat regeerakkoord eigenlijk nog wel zal gevolgd worden op die onderdelen.

Intussen zie ik dat mijn voorstel van resolutie is uitgedeeld. Zonder te willen vooruitlopen op de specifieke voorstellen, zou het misschien interessant zijn – we kennen er wel sommige van maar niet allemaal – dat u als minister-president namens de Vlaamse Regering aan de federale regering en meteen ook aan uw coalitiepartner expliciet duidelijk maakt dat het territorialiteitsbeginsel een basisprincipe is van een federale staat. U zult ook niets goedkeuren dat daartegen zal indruisen. Bijvoorbeeld dat uitbreiding niet mogelijk is, voogdij niet mogelijk is en alles wat nog uit toverhoed van de heer Dehaene zou kunnen komen.

Voorts zou het interessant zijn indien u dezelfde boodschap ook zou overmaken aan de federale regering en hier in dit parlement aan uw coalitiepartner dat territorialiteit ook geldt voor bijvoorbeeld verkiezingen in een federale staat. Iedereen is gelijk voor de kieswet en daarom moeten we de splitsing gewoon via de democratische parlementaire weg doorvoeren.

Minister-president Kris Peeters: Ik begrijp dat sommige oppositiepartijen willen uitdagen. Dat neem ik hen niet kwalijk. Ik benadruk nog maar eens dat ik voor niemand plat op de buik ga, mijnheer Van Hauthem. Dat druist tegen mijn karakter in. Ik laat me ook niet opjagen. Dat is hier niet aan de orde. Ik zeg hier nog eens dat we reageren op basis van akkoorden, en op basis van de realiteit. Niet op basis van geruchten die in de media worden verspreid.

Voorts, mijnheer Vereeck, kan ik u verzekeren dat de onderhandelaars die rond de tafel zitten, het Vlaams regeerakkoord zeer goed kennen en ook weten wat daar in staat. Ik wil het u rustig nog eens voorlezen. Dat Vlaams regeerakkoord is voor de minister-president, de hele Vlaamse Regering en de meerderheid die vandaag is gevormd, het uitgangspunt. Dat is zeer eenvoudig en simpel.

Dus, voorzitter, ik denk dat er geen enkele reden is om ons op te jatten. Ik begrijp dat sommigen dat willen doen, maar dat zal niet lukken wat mij betreft. We wachten rustig af tot er een akkoord is en wat daar de inhoud van is en of dit conform het Vlaams regeerakkoord is. Dan zullen we daarover verder discussiëren.

De heer Joris Van Hauthem: Het is duidelijk, minister-president, dat we van u iets anders verwachten dan Jean-Luc Dehaene en Yves Leterme uit de wind te zetten. We verwachten van u dat u uw Vlaamse regeerakkoord naleeft en als u zegt dat ze dat wel hebben gelezen en dat ze weten wat erin staat, twijfel ik daar niet aan. De vraag is of ze er ook rekening mee houden. Het blijkt uit al die onderhandelingen, zelfs de pistes van Jean-Luc Dehaene, dat dit niet het geval is. U legt dus op dit ogenblik het electorale, het juridische lot van de Vlamingen in de Rand in de handen van de Franstaligen en als minister-president van de Vlaamse Regering zegt u dat u afwacht. Dat is een onverantwoorde houding. Iemand die zichzelf au sérieux neemt, minister-president, die gaat wegen op de besluitvorming en die gaat zeggen: “Dames en heren, tot daar en niet verder. Ik ga niet verder.” U blijft rustig afwachten. Dat is eigenlijk een misdadige medeplichtigheid door uw stilzwijgen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Tot slot heeft de heer Van Rompuy dit T-shirtje in 1997 gedragen. Toen was het: ‘Splits nu!’ Hij heeft vorig jaar uit eerlijke schaamte een ander T-shirtje moeten aandoen op de Gordel: ‘We houden van alle zes.’ Ik weet niet wat hij volgend jaar gaat aandoen. Misschien kan het best zijn: ‘Ik hou van Herman Van Rompuy.’ Dit is het dieptepunt in de geschiedenis van het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over initiatieven om de opmars van de nieuwe ESBL-superbacterie tegen te gaan

ACTUELE VRAAG van mevrouw Tine Eerlingen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het gebruik van antibiotica in de veeteelt en de opmars van resistente bacteriën

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk Peeters tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over antibioticagebruik in de pluimveesector

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Peeters.

De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister-president, collega’s, microbiologen lieten onlangs weten dat er een opmars bezig is van een nieuwe superbacterie – ook de resistente ESBL-bacterie genoemd – die zowel bij de mens als bij de dieren aan het toenemen is. De bestrijding ervan zou volgens wetenschappers veel moeilijker zijn dan de ziekenhuisbacterie die we al kennen. De medeverantwoordelijkheid van de toename van deze bacterie zou ook te wijten zijn aan het gebruik van een verboden antibioticum dat sinds 2000 niet meer gebruikt mag worden: het zogenaamde Ceftiofur bij kuikens.

Wat ik heel opmerkelijk vond, minister-president, was het verhaal dat we te horen kregen toen dit bekend raakte. Eigenlijk viel de Boerenbond uit de lucht en zei dat dit antibioticum al jaren niet meer gebruikt wordt – terwijl in Nederland ten minste gezegd werd dat dit inderdaad medeverantwoordelijk is voor de opmars van de bacterie. De Boerenbond in Vlaanderen zei dat het niet meer wordt gebruikt, maar de controle van het Federaal Voedselagentschap sprak dit onmiddellijk tegen. De controlecijfers van dit agentschap zijn zeer duidelijk: bij controles op 20 bedrijven zijn er 8 gevonden die in overtreding waren met het gebruik van dit verboden antibioticum en bij sommige bedrijven waren er sporen.

We moeten natuurlijk geen paniek gaan zaaien. Het is ook niet de bedoeling om dat vandaag met mijn tussenkomst te doen. We moeten wel voorzichtig zijn. Deze nieuwe bacterie zou vooral ons als mens immuun maken voor bepaalde antibiotica.

Minister-president, preventie is dus noodzakelijk bij de mensen. De huisartsen in Vlaanderen hebben hun best al gedaan. Het voorschrijven van antibiotica is de voorbije jaren met 30 percent gedaald. Nu komt het erop aan om in te zetten op preventie in de landbouwsector.

Welk stappen nam u al, minister-president, of zult u nemen om aan preventie te doen bij die landbouwbedrijven? Een belangenorganisatie als de Boerenbond weet het niet en deed nog niets.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Geachte collega's, minister-president, de ESBL-bacterie scheidt een enzym af, waardoor een resistentie tegen een aantal antibiotica ontstaat. Er zijn nog antibiotica die werken tegen die bacterie. Er moet nog geen paniek worden gezaaid. De bacterie is ook niet nieuw, ze bestaat al jaren, maar is de laatste tijd wel meer in het nieuws gekomen. Naast de ESBL-bacterie zijn er nog andere, zoals de MRSA-bacterie, de zogenaamde ziekenhuisbacterie. Die is vergelijkbaar. Op dit moment is er misschien nog geen probleem, maar we moeten wel vermijden dat er in de toekomst één komt en dat er zich echt een superbacterie zou ontwikkelen die tegen alles resistent is. We moeten nu actie ondernemen.

Die bacteriën komen voor op drie niveaus: in de ziekenhuizen, in de gewone gemeenschap en in de veterinaire sector. Artsen hebben hun voorschrijfgedrag van antibiotica al aangepast. De ziekenhuizen zijn ook bezig met de bestrijding van die bacterie. Blijkbaar is er een overmatig antibioticumgebruik in de veeteeltsector. Bepaalde bedrijven gebruiken nog steeds verboden antibiotica. Daar stelt zich een probleem. De Boerenbond geeft toe dat er in veel bedrijven nog heel veel antibiotica worden gebruikt.

Minister-president, hoe gaat u het probleem in kaart brengen? En hoe gaat u het aanpakken?

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister-president, om het in landbouwtermen te zeggen, we oogsten wat we zaaien. In de sector is er veel concentratie van dieren op een kleine oppervlakte. Dat is een gevoelige, kwetsbare situatie. Het is een probleem op het vlak van milieu en dierenwelzijn. Door de aanpak en de medicatie van de dieren wordt het ook een probleem van volksgezondheid.

Ik verwijt geen enkele landbouwer of bedrijfsvoerder dat hij al dan niet iets zou hebben gedaan dat niet mag. De verantwoordelijkheid ligt bij het beleid: bij een Europees beleid vertaald in een Vlaams. Professionalisering, schaalvergroting, technische uitvoering, bedrijfsvoering en meer industrialisering van de landbouw leiden tot dit soort problemen. In uw beleidsnota opteert u ook voor die piste. Bij de bespreking heb ik u erop gewezen dat er een probleem is in de Noorderkempen met megastallen voor varkens. De concentratie leidt niet enkel tot milieuproblemen, maar ook tot economische problemen als daar iets gebeurt. We moeten de kwestie voorzichtig aanpassen. Het gaat niet enkel om dierenwelzijn en volksgezondheid, het kan ook economisch een probleem betekenen voor de landbouwsector.

Eerst zegt de Boerenbond dat het niet zo erg is. Wanneer blijkt dat ook de kuikens preventief worden ingeënt, zegt de bond dat hij dat niet wist en dat het toch wel een probleem is. Het Federaal Voedselagentschap wil die mensen rond de tafel zetten en mogelijk sanctioneren. Ik denk dat er meer moet gebeuren.

Minister-president, kunt u van het luik inenting en antibioticagebruik op een bedrijf een aspect maken van de milieuvergunning? Kunt u bij het toekomstige voorzitterschap van Europa deze problematiek op dat niveau brengen? Het is duidelijk geen Vlaams probleem,

maar een probleem van de landbouwsector als geheel. Vlaanderen moet nu het voortouw nemen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik kan vrij kort zijn en desalniettemin duidelijk.

Het algemene beleid moet het overmatige gebruik van antibiotica beperken, zowel bij de mensen als bij de dieren. Wij moeten een streng antibioticabeleid invoeren in de humane geneeskunde maar ook in de dierengeneeskunde. U weet dat op federaal niveau een federaal comité werkt aan de verbetering en bijsturing van het antibioticabeleid op die twee vlakken. Daarover worden grootschalige campagnes gevoerd.

In de humane sector zijn al preventieve acties en sensibiliseringsacties opgezet. Die moeten worden voortgezet op allerlei vlakken, zeker met betrekking tot handhygiëne en dergelijke. In de humane sector zijn zeker al initiatieven genomen, maar die moeten worden opgevolgd en doorgezet.

Ook in de dierlijke sector hebben we al initiatieven genomen en moeten we bijkomende acties ontwikkelen. Mijnheer Peeters, ik ben het met u niet helemaal eens. Ik heb vanmorgen in de commissie Landbouw daarover ook met uw collega, de heer Sanctorum, gesproken. Het dierenwelzijn en de gezondheidstoestand van de dieren zijn belangrijk. Niet de grootte van het bedrijf telt, wel in welke mate de gezondheidstoestand kan en moet worden geoptimaliseerd. Want men geeft natuurlijk antibiotica omdat die gezondheidstoestand mogelijk niet optimaal is.

Recent is op Europees niveau de dierenwelzijnswetgeving, in het bijzonder voor pluimvee, strenger gemaakt. Denk aan de lage bezettingsgraad die daarmee gepaard gaat en die de gezondheidstoestand van die dieren verbetert.

Collega's, wij hebben deze informatie, die plots naar boven is gekomen, niet afgewacht. Het proefbedrijf voor pluimveehouderij in Geel – ik ga ervan uit dat het u bekend is – heeft vanuit het landbouwbeleid een aantal preventieve acties ondernomen via studiedagen en demonstratiedagen voor pluimveehouders. Men gaat daar ook in de richting van aangepaste stalrichting en stalcondities enzovoort. We hebben niet gewacht op dit incident om vanuit het Vlaams Investeringsfonds extra financiële middelen ter beschikking te stellen voor inspanningen voor het verbeteren van hygiënische omstandigheden en dierenwelzijn. Dat is een goed kanaal.

Rekening houdend met het feit dat we daarmee geconfronteerd zijn en dat men natuurlijk kan vragen welke actie wij daar ondernemen, kan ik u zeggen dat wij in de loop van de volgende dagen in samenwerking met het proefbedrijf in Geel de pluimveesector zullen uitnodigen. Wij zullen nagaan hoe de situatie is en wij zullen bijkomende acties afspreken met de sector en het proefbedrijf om er absoluut zeker van te zijn – want het is een ernstig probleem voor de landbouw – dat we daar alle inspanningen leveren om niet alleen iedereen de juiste informatie te geven maar ook de informatie over hoe men met antibiotica moet omgaan en over hoe men met de steunmaatregelen die nu al bestaan de gezondheidstoestand van de dieren kan verbeteren. Men heeft dus die antibiotica niet of heel miniem nodig, gezien de ernst van de gevolgen op het humane vlak.

Voorzitter, dit zijn, heel concreet, de acties die wij zullen ondernemen naar aanleiding van deze vraagstelling en naar aanleiding van de informatie die deze week werd bekendgemaakt.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, als ik u zo bezig hoor, bent u er al lang mee bezig en is alles onder controle. Maar ik ga er toch van uit dat als u als bevoegd landbouwminister hieromtrent initiatieven neemt en hiermee bezig bent en dit onder controle hebt, dat op zijn minst de belangrijkste belangenorganisatie van de landbouw, de Boerenbond, toevallig een onderdeel van de zuil van uw ideologische strekking, niet uit de lucht valt op

het ogenblik dat in de media artikels verschijnen over het probleem. Collega's, 5 tot 10 percent van de Belgen is vandaag al met deze bacterie besmet, en in Nederland is al 80 percent van het kippenvlees besmet. Dat is toch iets wat we niet mogen verwaarlozen en waarbij we vandaag niet kunnen zeggen dat alles onder controle is. U kunt zich niet verschuilen achter de federale taskforce die ermee bezig is.

Ik dacht toch altijd dat de preventie van volksgezondheid een Vlaamse materie was – maar misschien is uw collega Dehaene daarover aan het onderhandelen. Ik dacht nog altijd dat preventie Vlaams was.

Ik kan niet begrijpen dat aangaande zo'n belangrijke materie de Boerenbond, als belangrijkste belangenorganisatie, uit de lucht valt en in een eerste reactie aan de media zelfs zegt dat er niets aan de hand is en dat het product niet meer wordt gebruikt, terwijl het federaal Voedselagentschap op dat ogenblik aantoont dat de Boerenbond verkeerd zit.

Minister-president, ik raad u aan om dringend aan de tafel te gaan zitten met de Boerenbond om hen op de hoogte te brengen, want ze weten blijkbaar niet waarover het gaat.

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, de repliek is één minuut, maar u staat al op twee minuten. Ik zeg u dit toch even voor de duidelijkheid.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister-president, ik ben blij dat er een aantal initiatieven genomen zijn. Het is belangrijk dat er heel duidelijk cijfermateriaal bestaat over het gebruik van antibiotica en dat er verder onderzoek gebeurt naar de relatie tussen antibiotica en de resistente bacteriën. Misschien is er een taak weggelegd voor onze universiteiten. Misschien kan men ook eens in het buitenland kijken naar de onderzoeken die hierover al zijn gebeurd. Ook in Nederland en Denemarken zijn er al antibioticavrije stallen opgestart waaruit blijkt dat die dieren effectief veel gezonder zijn door een aantal hygiënemaatregelen toe te passen en een alternatieve bestalling. De dieren zijn gewoon gezonder, ze hebben minder medicijnen nodig en ze groeien beter, wat een economisch beter rendement oplevert. Het is misschien interessant om dit eens verder te bekijken, ik weet niet in welke mate er al contacten met het buitenland zijn.

De heer Dirk Peeters: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord, maar ik wil toch even reageren op uw uitspraak dat de schaalgrootte op zich niet verantwoordelijk is voor het welzijn van de dieren, want dat is wel het geval: de kwetsbaarheid verhoogt door zo veel dieren op een beperkte oppervlakte samen te zetten waardoor men preventief zal inenten om ziektes te voorkomen. Het een is wel het gevolg van het ander.

Een ander aspect is dat zowel Piet Vanthemsche in een vorig leven, als de Wereldgezondheidsorganisatie al voor deze problematiek hadden gewaarschuwd. Als ik het goed heb, gebeurde dat in 1997 voor de eerste keer, dat is al eventjes geleden. Nu zeggen dat we verder zullen praten met de sector, is onvoldoende. In Nederland opteert men voor een convenantenmodel en wil men het toedienen van antibiotica in de sector bij wijze van convenant regelen. Ik denk dat er iets meer nodig is dan een gesprek en dat er echt structurele maatregelen nodig zijn om tot een verbetering en sanering te komen van de sector als geheel.

Het is voor mij als consument trouwens niet logisch dat één kilo kattenvoer in de winkel evenveel kost als een kip. Ik ben best bereid, en ik meen samen met mij vele anderen, om voor een gezonde kip de boer een eerlijke prijs te geven. We moeten eerder voor dat model opteren dan voor de grootschaligheid waarvoor nu wordt geopteerd.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, minister-president, het is natuurlijk zo dat we deze problematiek ernstig moeten nemen, maar ik wil toch een beetje proberen om een nuance aan te brengen.

Het moet in de eerste plaats inderdaad de bedoeling zijn om geen paniek te zaaien. Ik heb de heer Reekmans bezig gehoord: eerst zei hij in zijn vraagstelling dat hij geen paniek wil

zaaien, maar in zijn repliek was dat al enigszins anders – sommige collega's wijten dat aan de gekkekoeienziekte.

Ten tweede kan het ook niet de bedoeling zijn om zomaar, zonder 100 percent zekerheid, een volledige sector, de pluimveesector, met de vinger te wijzen alsof het om een bende misdadigers zou gaan. Zoals u terecht stelt, werd er al gezegd dat er in het verleden verschillende maatregelen werden genomen, maar ik ben het ermee eens dat het eigenaardig is dat men niet weet in welke mate antibiotica worden toegediend in de pluimveesector. Zoals we hier altijd plegen te zeggen: meten is weten. We zullen er ook in dezen voor moeten zorgen dat het antibioticagebruik in de pluimveesector in kaart wordt gebracht.

Ik heb nog een laatste puntje, voorzitter. Het is natuurlijk wel zo dat de regelgeving nu al wordt toegepast in de pluimveesector, en net zoals in andere sectoren, ook in niet-landbouwsectoren, zullen er altijd wel cowboys bestaan en het zijn juist zij die altijd zorgen voor de problemen en die moeten worden gestraft.

Tot slot wil ik erop wijzen dat deze materie, zoals we deze voormiddag in de commissie al hebben verklaard, eigenlijk op het niveau van de Europese overheid zou moeten worden geregeld.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Voorzitter, ik zou hier graag nog iets aan toevoegen. In feite zoeken we hier nu al een zwart schaap. Volgens mij zouden we dit best nu niet doen. Niet iedereen kent de oorzaak van wat er is gebeurd. Wij weten dit in elk geval niet. Het lijkt ons dan ook best eerst die oorzaak te zoeken.

Indien het de bedoeling is die oorzaak te vinden, lijkt het me interessant niet enkel met de sector te praten. De minister-president zou ook eens met de veterinaire sector moeten praten. Die sector ligt allicht gedeeltelijk aan de basis van het probleem. De veterinaire sector zou dan moeten toelichten waarom een bepaald product is voorgeschreven. Het is mogelijk dat andere producten even goed werken en minder schadelijk zijn. Als we willen ontdekken hoe we dit probleem kunnen oplossen, kunnen we best ook eens met de veterinaire sector praten.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Voorzitter, volgens de heer Callens kennen we de oorzaak van het probleem niet. Iedereen weet echter dat veel of oneigenlijk gebruik van antibiotica de resistentie van bacteriën in de hand werkt. We moeten oneigenlijk of overmatig antibioticagebruik door mensen of door dieren dan ook vermijden en voorkomen.

De minister-president heeft verklaard dat hij in functie van het dierenwelzijn preventieve maatregelen wil treffen. Die maatregelen zouden de hygiënische omstandigheden in de landbouwsector moeten verbeteren. We kunnen dit enkel toejuichen.

Mij lijkt het echter ook belangrijk over objectieve cijfers te beschikken. Meten is weten. We moeten effectief weten hoe het met het antibioticagebruik in de landbouwsector zit. Tegen onoordeelkundig of zelfs verboden antibioticagebruik moeten we streng optreden. We kunnen dit niet toelaten. Indien verboden antibioticagebruik wordt vastgesteld, moet tot een bestraffing worden overgegaan.

Zoals hier daarnet al is vermeld, wordt in Nederland of in Denemarken bewezen dat antibioticavrije stallen mogelijk zijn. We moeten eens nagaan of Vlaanderen op dit vlak ook het goede voorbeeld kan geven.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, ik veronderstel dat iedereen het eens is over het belang van de gezondheid en de kwaliteit van voeding. Hoewel het hier aangehaalde probleem deels onder de federale bevoegdheden valt, lijkt het me logisch dat de Vlaamse minister van Landbouw hierop wordt aangesproken.

Ik wil er, voor alle duidelijkheid, nog even op wijzen dat de problematiek zich niet zozeer bij de pluimveebedrijven situeert. Het gaat vooral om de zogenaamde broeierijen. Om die reden vraag ik hier bijzondere aandacht voor het voorschrijfgedrag van sommige veeartsen.

De inspanningen die we met betrekking tot de preventie, de hygiëne en het wetenschappelijk en toegepast onderzoek leveren, moeten zeker worden voortgezet. We moeten een duurzaam beleid voeren. We moeten zeker en vast geen steekvlambeleid voeren dat naar aanleiding van bepaalde probleemsituaties tot stand komt. Dit alerte, duurzame beleid zou door de Vlaamse, federale en Europese overheden moeten worden gevoerd.

Mijnheer Reekmans, ik heb een suggestie. U zou eens rond de tafel moeten zitten met de heer Vanthemsche, die in binnen- en buitenland als een autoriteit op dit vlak wordt beschouwd.

Minister-president Kris Peeters: Ik kan vrij kort zijn. Ik ken de manier waarop de heer Reekmans een aantal vragen afvuurt. Dat is natuurlijk zijn verantwoordelijkheid. Wij nemen onze verantwoordelijkheid. We brengen de mensen van de sector zo snel mogelijk bij elkaar. Dat zal een van de komende dagen gebeuren. Het proefbedrijf in Geel heeft ons in staat gesteld expertise te verzamelen. We zullen over de nodige ‘facts and figures’ beschikken. We zullen ons materiaal aan de gegevens van de sector toetsen. We zullen hierover ook communiceren. Hierdoor zullen we weten waarover het precies gaat.

De heer Reekmans viseert de Boerenbond. Deze organisatie neemt de verantwoordelijkheid die een dergelijke organisatie moet nemen. Hij doet maar wat hij niet laten kan.

Ik verschuil me niet achter de federale bevoegdheden. Het betreft hier een federale materie. De federale overheid is bevoegd voor het antibiotica- en het antibioticaresistentiebeleid. Dit is een zeer belangrijk beleid. We moeten hier zeker de nodige aandacht aan besteden.

Ook het preventieve nemen we op ons. Alle bijkomende suggesties in het overleg zijn welkom. Mijnheer Callens, we zullen nagaan of we daar de veterinaire sector kunnen bij betrekken. Dit is een ernstig probleem, dat we met de hele sector moeten aanpakken. We moeten het niet overroepen, maar ook niet onder de mat vegen. Met deze actie doen we wat van ons wordt verwacht, namelijk dit probleem op een juiste manier aanpakken.

De heer Peter Reekmans: Minister-president, ik krijg sterk de indruk dat, als ik aan één van de zuilen in Vlaanderen durf te raken, u de man speelt en niet meer de inhoud. Ik stel vast dat u denigrerend doet over mijn actuele vraag. Mijn vragen waren heel duidelijk. De heer De Meyer zegt: “Het voorschriftverdrag van de dierenartsen moet in vraag worden gesteld.”

De heer Jos De Meyer: U citeert me niet correct, mijnheer Reekmans.

De heer Peter Reekmans: Het is niet alleen de man die wordt gespeeld, binnenkort mag de man ook niet meer spreken. U viseert niet alleen de dierenartsen. 2 weken geleden zei de Boerenbond dat er niets aan de hand was. In Nederland was er wel degelijk iets aan de hand.

Ik wil absoluut geen paniek zaaien. Als de oppositie zulke vragen stelt, dan wil de meerderheid het oppositielid destabiliseren. LDD vraagt dat de Vlaamse Regering, die de preventie moet voeren inzake gezondheidszorg, niet dezelfde fout maakt als 30 jaar geleden ten tijde van de ziekenhuisbacterie. Toen stonden we erbij en keken we ernaar.

Minister-president, ik hoop dat u dringend werk maakt van preventie en de Boerenbond op de hoogte brengt van de problemen. (*Applaus bij LDD*)

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister-president, ik hoop dat u er bij uw federale collega’s op aandringt dat de overtreders van de regelgeving worden bestraft. De rest van de sector draagt die stempel mee.

Daarnaast is het heel belangrijk om nu actie te ondernemen, zodat onze boeren zich kunnen voorbereiden en de tijd hebben om alternatieven op te nemen in hun systeem en die geleidelijk door te voeren. De veehouders moeten worden gewapend, en we moeten samen

met hen werken aan een antibioticavrije toekomst. ‘Vrij’ is gemakkelijk gezegd, het zal nooit zonder antibiotica gaan, maar we moeten er toch naar streven.

De heer Dirk Peeters: Meten en weten moeten we doen, dat is stap één. Maar laten we ook de volgende stap zetten. Dat is een krachtadig beleid voeren, de sector eventueel bijsturen en oriënteren waar mogelijk. Daar zit de volksgezondheid op te wachten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer John Crombez tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de bonussen van de bankiers

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Minister-president, na de bankencrisis zijn we in een vreemde situatie beland. De banken zijn zich plots aan het herstellen en de toplui vinden het steeds minder een probleem om opslag of hogere bonussen te vragen of aan zichzelf toe te kennen. Het meest schaamteloze voorbeeld daarvan is de topman van Fortis, die op basis van een Europese benchmarking zegt dat hij veel te weinig verdient.

Recent werd bekend dat de topman van Dexia een flinke loonsverhoging kreeg. Die beslissing dateert al van het voorjaar van vorig jaar.

De voorzitter: Mag ik even aandacht vragen voor de tussenkomst van de heer Crombez? Als u fractie- of ander overleg nodig hebt, kunt u naar het Koffiehuis gaan. Daar zijn gratis koffie, wijn, bier, koekjes en alles wat u wilt, te verkrijgen. Als iemand op het spreekgestoelte staat, vraag ik om daar alstublieft naar te luisteren.

De heer John Crombez: De beslissing van Dexia dateert al van begin vorig jaar. Op de algemene vergadering besliste men tegelijkertijd om 1000 arbeidsplaatsen op te heffen en het loon van de topman te verhogen. Ik denk dat in deze tijd de bevolking daar met veel onbegrip naar staat te kijken. Er is nog niets veranderd in de banksector zelf. We horen voortdurend dat er nieuwe gevallen van fraude zijn en dat er steeds meer risico wordt genomen.

Minister-president, de Vlaamse overheid is aandeelhouder van of minstens vertegenwoordigd in de banken. Zijn er instructies gegeven aan de vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid met betrekking tot het loonbeleid binnen de banken? Als dat niet het geval zou zijn, zou de Vlaamse Regering overwegen om in de toekomst duidelijke instructies te geven? Het is belangrijk dat er enige realiteitszin komt. Zolang de banken nog niet geherreguleerd zijn en er meer risico wordt genomen, is het onbegrijpelijk dat men opslag en hogere bonussen vraagt.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, u weet evengoed als ik dat wij in een aantal instellingen aandeelhouder zijn: in Dexia en Ethias. In een aantal andere instellingen hebben wij bestuurders: bij KBC zeer uitdrukkelijk. In die beide hoedanigheden kan ik uw vraag situeren. Fortis en dergelijke zijn andere instellingen waar wij vanuit de Vlaamse Regering en de Vlaamse overheid noch een bestuurder noch kapitaal hebben.

Er komen een aantal algemene vergaderingen aan. Onze vertegenwoordigers in die algemene vergadering, maar ook de bestuurders, zullen de opdracht krijgen met bijzondere aandacht de correcte en niet-buitensporige vergoeding van het management op te volgen en aan te kaarten.

De heer John Crombez: Minister-president, het is belangrijk dat de overheid het goede voorbeeld geeft. U geeft de opsomming van waar de Vlaamse overheid vertegenwoordigd is.

Ik heb het voorbeeld van Fortis erbij genomen omdat men maar al te gemakkelijk overgaat naar een uitleg die plausibel moet lijken. In het geval van Fortis zegt de topman dat ze een Europese benchmarking doen en dat hij te weinig verdient. Het punt is dat de overheid nu via haar vertegenwoordiging duidelijk zou moeten maken dat de banksector een crisis heeft veroorzaakt die nog dagelijks problemen geeft. Zolang die problemen niet aangepakt zijn in de banksector zelf, zou men niet moeten overgaan tot hogere verloning en hogere bonussen.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Crombez, ik ben u dankbaar dat u door Fortis erbij te sleuren, het algemeen debat over de loonvoorwaarden ter sprake brengt. Ik leid daaruit af dat u ook een voorstander bent van een verdere regionalisering van het individueel en collectief arbeidsrecht, waaronder ook de loon- en arbeidsvoorwaarden vallen. Op dit moment zitten ze niet eens bij ‘de borrelnootjes’. Ze worden stilaan muf in de Senaat.

Ik ben blij dat u het ter sprake brengt, want het algemeen debat zou hier moeten worden gevoerd. Ik ben blij dat u voorstander bent van een verdere regionalisering. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: De heer Crombez denkt dat we eigenlijk een verschil moeten maken tussen het debat ten gronde en het specifieke geval dat zich aandient.

Eerst en vooral mag men eigenlijk geen regelgeving opleggen als het gaat over een zuivere privéonderneming – geen beursgenoteerd bedrijf of geen overheidsbedrijf – met privékapitaal en zonder maatschappelijk belang, wat een bank wel heeft. In die zin moet een groot onderscheid worden gemaakt.

Ik denk – en ik richt me tot u – dat men zowel op federaal als op Vlaams overheidsniveau het voorbeeld moet geven. Als ik naar een van de grootste overheidsbedrijven in dit land kijk, naar de NMBS, dan zie ik dat men het nodig vindt om 3 CEO's te hebben en 3 algemeen directeurs met een loon van ieder 700.000 euro om het bedrijf verlies te laten maken met 2 miljard euro subsidies op een omzet van 2,5 miljard euro. Ik denk dus dat de overheid eerst en vooral zelf het voorbeeld moet geven, overal waar zij aandeelhouder is of mee aan het roer staat. Eigenlijk is Dexia wel een mooi voorbeeld van hoe de overheid er wel in zit, maar blijkbaar niet toepast wat zou moeten gebeuren.

De voorzitter: Mijnheer Sabbe, uw tijd is om. Ik heb hier de orde van de vergadering. Ik zeg dat uw tijd wel om is, mijnheer Sabbe. Ik heb altijd problemen met dezelfde mensen die zich niet aan hun spreektijd houden. Uw tijd is om.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer Kleutermans! (*Rumoer. Opmerkingen*)

De voorzitter: Mijnheer Sabbe, ik stel voor dat u uw verontschuldiging aanbiedt, want dit pik ik niet van u.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, ik denk niet dat het verstandig is dat u iedere keer dat wij een tussenkomst doen ...

De voorzitter: Ik pas het reglement toe, mijnheer Sabbe.

De heer Ivan Sabbe: We zijn hier om aan politiek te doen, niet om het reglement boven de politiek te stellen.

De voorzitter: Het is uw fractie die vraagt dat ik het reglement toepas. Ik zal uw voorstellen voor mijn beleidsplan laten zien. Het is uw fractie die zegt dat de spreektijden moeten worden bewaakt. Als ik de spreektijden niet bewaak, zijn er sommige mensen die hier 6 of 7 minuten spreken, terwijl ze maar 1 minuut spreektijd hebben. Ik pas gewoon het reglement toe. Ik probeer dat voor iedereen in alle objectiviteit te doen.

De heer Ivan Sabbe: Er is een verschil tussen het reglement toepassen en uw klemtoon leggen op de tijdsbesteding.

De voorzitter: Mijnheer Sabbe, de heer Vanden Bussche heeft het daarnet heel duidelijk begrepen. Hij wou zich nog aansluiten bij de vraag van de heer Reekmans, maar volgens het reglement kon dat niet. Ik heb aan de heer Mergaerts gevraagd om dat aan de heer Vanden Bussche uit te leggen, en die had daar alle begrip voor. Als u daar nu ook nog begrip voor hebt, dan kunnen we hier heel keurig verder vergaderen.

De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, minister-president, ik ben net als de heer Crombez verbaasd dat enkele maanden na de bankencrisis, die onze economie zeer zwaar heeft toegetakeld, die exuberante bonussen terug zijn. Het is maar de vraag waar dat op gebaseerd is. Is dat gebaseerd op meer transparante bedrijfsvoering? Op meer garanties voor de klanten? Op een verhoogd verantwoordelijkheidsbesef? Ik denk het allemaal niet.

Als wij iets kunnen doen, minister-president, bijvoorbeeld bij de banken waar we aandeelhouder van zijn, moeten we dat doen. Maar u moet niet alleen aandacht vragen voor rechtvaardige bonussen, u moet ook voorstellen doen. Het zou goed zijn dat een aantal niet-financiële criteria meetellen bij het bepalen van bonussen. Ik denk dan aan een aantal duurzaamheidscriteria, maar ook aan criteria zoals personeelstevredenheid en klantentevredenheid. Dat zijn zaken waarop bonussen gebaseerd mogen zijn, en niet enkel op financiële criteria.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, collega's, de heer Crombez heeft een interessant onderwerp aangesneden. Aan de ene kant zitten we met de vrijheid van ondernemen. Daaronder valt ook het principe dat een onderneming haar topbestuurders een vergoeding kan toekennen die zij voor die topbestuurders billijk acht. En het zijn de aandeelhouders, en bij uitbreiding de klanten, die daar bezwaar tegen kunnen maken.

Maar aan de andere kant hebt u ook gelijk, mijnheer Crombez, wanneer u zegt dat sommige van die vergoedingen op dit moment onethisch grote proporties aannemen. Dan is het aan ons, voor zover we daar de mogelijkheid toe hebben, om dat een halt toe te roepen. Als de regering die mogelijkheid heeft, gaat ze dat doen, heb ik uit het antwoord van de minister-president begrepen. Daar kunnen we al mee leven. Maar wij zijn ook allemaal klant bij de vier banken die u hebt genoemd. Ook dit huis is klant bij de bankengroepen die u hebt genoemd. Ons pensioenfonds steunt in niet onbelangrijke mate op de prestaties van de vier banken die u komt te noemen. Laat ons dan in de raden van bestuur van onder andere dat pensioenfonds onze verantwoordelijkheid opnemen. Als u vindt dat een aantal van die groepen onbehoorlijk en onethisch reageren, moeten wij daartegen kunnen reageren, als klant.

Minister-president Kris Peeters: Ik ga mij niet moeien met het pensioenfonds van dit parlement. Ik ga ervan uit dat er andere plaatsen zijn, waar de Vlaamse Regering niet aanwezig is, waar dat rustig kan worden besproken.

Mijn antwoord was kort en duidelijk. De volgende weken en maanden zullen we daar de concretisering van uitvoeren.

De heer John Crombez: Ik wil de collega's erop wijzen dat het er in deze discussie tot nu toe voor een groot stuk over ging dat banken een uitleg geven waarom zij bonussen verhogen en dat zij vrijheid van ondernemen hebben. De overheden plaatsen daar dan een uitleg tegenover waarom ze er juridisch niets aan kunnen doen, ook vanwege die vrijheid van ondernemen.

Het punt is hier dat wij aandeelhouder zijn. Het antwoord van de minister-president is in die zin heel nuttig. De Vlaamse overheid is aandeelhouder. Een aandeelhouder bepaalt op een

aandeelhoudersvergadering mee het beleid, ook het verloningsbeleid, en bepaalt mee wat er wordt beslist, ook inzake de bonussen. Vandaar, los van de regionalisering van van alles en nog wat en los van het veralgemenen, kan elke overheid die aandeelhouder is, nu mee het beleid bepalen inzake verloning. Daarom is het ook zeer dankbaar dat de Vlaamse Regering van plan is om dat te doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de resultaten van een VUB-studie betreffende pendelen naar Brussel

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Voorzitter, minister, dames en heren, de afgelopen jaren heeft ons beleidsniveau inzake openbaar vervoer vooral ingezet op het creëren van aanbod aan goedkope tarieven, dikwijls zelfs nultarieven via derdebetalersystemen. Het was uiteraard de bedoeling om meer Vlamingen in het openbaar vervoer te krijgen en uit hun auto. De onderzoeksresultaten naar het verplaatsingsgedrag zijn bekend. We kunnen vaststellen dat het doel niet helemaal bereikt is, en dan druk ik me nog voorzichtig uit. Er is slechts een toename van 10,5 naar 11 percent in het totale verplaatsingsgedrag van de Vlamingen. Dat is uiteraard niet voldoende aangezien het openbaar vervoer jaarlijks meer dan 1 miljard euro naar zich toetrekt.

Wij hebben daar als fractie altijd kritiek op gehad. Nu wordt deze kritiek nogmaals bijgetreden door een nieuwe studie van de dames De Witte en Macharis: ‘Pendelen naar Brussel. Hoe aantrekkelijk is gratis openbaar vervoer?’ Zij stellen daar heel duidelijk in dat slechts 10 percent van de gebruikers van een privéwage zeker zou overschakelen op het openbaar vervoer als het gratis werd gemaakt. 42 percent is niet zeker en 48 percent zou het zeker niet doen. Maar liefst 48 percent! Zij geven niet enkel kritiek, maar zeggen ook wat er wel moet gebeuren: “Om het openbaar vervoer aantrekkelijker te maken voor de resterende 91 percent, zou er werk moeten gemaakt worden van verbeteringen op het vlak van verbindingen, kwaliteit, hogere snelheid, betere beschikbaarheid, uurregelingen en hogere frequentie.”

U weet dat wij in het verleden steeds kritisch zijn geweest. Niet enkel uit cijfers, maar ook uit wetenschappelijke studies, blijkt dat er meer moet gebeuren dan zomaar gratis passen uit te delen om de Vlamingen daadwerkelijk ook in het openbaar vervoer te krijgen. Daaruit blijkt dat de accenten die in het verleden werden gelegd, misschien niet altijd de juiste waren.

Minister, ik had het antwoord op mijn vraag graag kunnen afleiden uit de nieuwe beheersovereenkomst, maar die is er jammer genoeg nog steeds niet. Ik zal het u hier moeten vragen. Bent u van plan, gelet op de recente studie, om af te stappen van de blinde dogma's uit het verleden van het creëren van gratis aanbod? Gaat u eindelijk inzetten op wat voor de Vlaming echt van belang is, namelijk kwaliteit, efficiëntie en vraaggerichtheid?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: U had niet moeten wachten op die studie. Ik citeer uit de beleidsnota Mobiliteit, die hier al uitvoerig werd besproken en aanleiding gaf tot discussie: “Uit tal van studies blijkt dat het aanbieden van gratis openbaar vervoer niet tot gevolg heeft dat men zijn auto thuis laat. Factoren die mensen ertoe aanzetten het openbaar vervoer te gebruiken, moeten aangevuld worden met factoren die mensen weghouden van een te vanzelfsprekend gebruik van de auto als eerste keuze: parkeerbeleid, meer fietsvoorzieningen, verkeerssturingssystemen en prijsmaatregelen.”

Wat deze week in de krant verschenen is, was alleen maar een bevestiging. Het gratis maken van het openbaar vervoer heeft wel een stijging van gebruikers tot gevolg maar het is niet het grote wondermiddel. Vandaar dat het absoluut de bedoeling is om deze legislatuur, zoals trouwens in de commissie uitdrukkelijk is besproken, om in te zetten op die zaken die mensen wel zouden kunnen overtuigen om over te stappen naar het openbaar vervoer. Ik denk aan de doorstromingsmaatregelen, de investeringen in stationsomgevingen, en vraaggestuurd openbaar vervoer. U zult me echter niet horen zeggen dat de investeringen uit het verleden, ik heb dat al meermaals gezegd, om een zeer fijnmazig breed vertakt netwerk aan openbaar vervoer te realiseren, een foute keuze was. Uit de benchmark hebben we geleerd dat we pas nu in Vlaanderen de vergelijking kunnen doorstaan, wat het aanbod betreft, met de ons omringende landen.

Wat het prijsbeleid zelf betreft, kan ik gelukkig verwijzen naar het regeerakkoord waarin duidelijke afspraken zijn gemaakt. Ik denk niet dat het uw bedoeling kan zijn om uit de studie die betrekking heeft op het gratis maken van openbaar vervoer, af te leiden dat we openbaar vervoer enorm veel duurder zullen maken. De effecten daarvan zouden wel eens heel erg kunnen tegenvallen en heel wat mensen kunnen afschrikken om het openbaar vervoer te nemen. Het is absoluut niet de bedoeling van deze Vlaamse Regering om inzake prijsbeleid andere zaken te doen dan wat in het regeerakkoord is afgesproken.

Mevrouw Annick De Ridder: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ken het regeerakkoord en uw beleidsnota. Ik weet dat u van plan bent om het openbaar vervoer meer vraaggericht en efficiënter te maken. Dat zijn de beloftes die u maakt. Ik vraag me dan wel af waarom er nog altijd geen beheersovereenkomst is. De beheersovereenkomst van De Lijn met de Vlaamse Regering liep eind 2009 af. Aanvankelijk dachten wij eind 2009 een nieuwe beheersovereenkomst voorgesteld te krijgen in het parlement. Die werd dan beloofd voor het voorjaar. Er was zelfs een datum geprikt in de werkzaamheden van 4 maart. Intussen is het bijna twee maanden later en is er nog altijd geen nieuwe datum voor een discussie over een nieuwe beheersovereenkomst. Wanneer u dus zo overtuigd bent en vol bent van goede voornemens, dan vraag ik me af waar het schoentje wringt. Hoe komt het dat er nog altijd geen nieuwe beheersovereenkomst is? Is het uw management dat niet mee wilt? Of zijn de mensen van De Lijn niet mee? Wanneer u hier bevestigt dat we moeten gaan naar een meer vraaggericht en efficiënter openbaar vervoer, hoe komt het dan dat die nieuwe beheersovereenkomst met de Vlaamse Regering nog altijd niet is afgesloten?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw De Ridder, ik wil u even herinneren aan de benchmarking die we hebben gekregen. U probeert telkens opnieuw te verdoezelen dat De Lijn bijzonder goed scoort en een ongelofelijke inhaaloperatie heeft geleverd tijdens de afgelopen 10 jaar. U keert telkens opnieuw terug naar datzelfde verhaal over het afschaffen van die gratispolitiek terwijl die wel degelijk vruchten heeft afgeworpen. Ik betreur een beetje dat u daar steeds opnieuw eenzijdig op terugkeert en dat u op die manier een pleidooi houdt om het kind met het badwater weg te gooien.

Waar ik het wel mee eens ben – en dat heeft de minister heel nadrukkelijk gezegd – is dat we nu moeten inzetten op een aantal maatregelen die autogebruikers er nog meer toe aanzetten om over te stappen op het openbaar vervoer. De minister heeft de voorbeelden opgesomd: doorstromingsmaatregelen, stationsomgeving enzovoort.

Minister, wordt er in de hele besparingsoefening die op dit moment bij De Lijn aan de gang is, en indien ja, in welke mate, ingezet op die bijkomende maatregelen die ervoor moeten zorgen dat mensen het personenvervoer achterwege laten en effectief kiezen voor het openbaar vervoer? Die doorslaggevende maatregelen zijn de maatregelen die uzelf hebt opgesomd. Wordt daar bij De Lijn over nagedacht?

De voorzitter: Mevrouw De Wit heeft het woord.

Mevrouw Sophie De Wit: De modal shift is inderdaad niet zozeer afhankelijk van het gratisverhaal maar veeleer van de kwaliteit en beschikbaarheid van het openbaar vervoer. Daar hadden we deze studie niet voor nodig. In de beleidsnota zijn een aantal relevante inspanningen opgenomen om daaraan te werken. Deze studie geeft wel aan dat er betere en recentere gegevens nodig zijn over het verkeer van en naar Brussel. Een adequaat beleid kan enkel beginnen bij een goede monitoring. Misschien moeten we daar werk van maken.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, minister, het cijfer van 9 percent automobilisten die eventueel willen overstappen op een gratis openbaar vervoer, is op zich niet zo verbazingwekkend. Twee derde van de reizigers kunnen nu al rekenen op een verminderd tarief. Het gratis maken van het openbaar vervoer is dan ook niet echt een grote incentive. Dat is niet het belangrijkste uit die studie. Het belangrijkste, en daar heeft mevrouw De Ridder wel een punt, is dat automobilisten vragen dat het openbaar vervoer zou zorgen voor betere aansluitingen, voor een grotere rijsnelheid, voor een grotere bereikbaarheid. En dan volgt natuurlijk de vraag waarom die beheersovereenkomst er niet is. Het is zeer belangrijk dat die er komt.

Minister, de benchmark heeft inderdaad aangetoond dat er een inhaalbeweging gebeurd is. Ik zou daaruit toch niet concluderen dat we op onze lauweren mogen rusten. Er zijn een aantal regio's die momenteel een ongelooflijke tussenspurten maken op het vlak van het openbaar vervoer. Zij moeten het voorbeeld zijn. We moeten niet zeggen dat we het nu goed doen en dat we zullen zorgen voor wat kwaliteitsverbetering. Het openbaar vervoer uitbreiden, in een sterker aanbod voorzien, dat zal mensen naar het openbaar vervoer leiden, en niet het gratis aanbod.

Minister Hilde Crevits: Collega's, het is absoluut elementair en noodzakelijk dat de beheersovereenkomst wordt afgesloten. Ik heb u een tijdje geleden echter gemeld dat het voor mij van belang is dat ik een aantal elementen mee verwerk in die overeenkomst. Een van die elementen was de benchmark. Een van die elementen was het resultaat van het onderzoek over het verplaatsingsgedrag. Sinds een aantal weken of maanden hebben we die. *(Opmerkingen van mevrouw Annick De Ridder)*

Mevrouw De Ridder, u bent misschien een grote fan van extreme snelheid. Ik ben een grote fan van goede kwaliteit. Als we een nieuwe beheersovereenkomst afsluiten, is het voor mij van belang dat ze die elementen bevat die ervoor zorgen dat De Lijn en het openbaar vervoer in Vlaanderen een sterk merk is en blijft, en dat we de juiste keuzes maken. Als nu blijkt dat daarvoor nog een aantal weken tijd nodig is, dan is het voor mij heel belangrijk dat die tijd genomen wordt. Reken mij, het bedrijf of de Vlaamse Regering af op het resultaat van een nieuwe beheersovereenkomst, en niet op de situatie vandaag. Er wordt heel hard aan gewerkt, maar ze is nog niet helemaal klaar.

De collega's hebben gewezen op de bijkomende maatregelen die nodig zijn. Dat klopt absoluut. Ik heb dat ook zelf gezegd. Mijnheer Roegiers, het is niet omdat de hele Vlaamse Regering een jaar van besparingen doormaakt, dat er niet wordt geïnvesteerd in bijkomende maatregelen. Er wordt absoluut in stationsomgevingen geïnvesteerd. Er wordt heel fel geïnvesteerd in dat eengemaakte ticket. We hebben daarover ook al in de commissie gediscussieerd. Er wordt geïnvesteerd in het plaatsen van een computer in de bussen, waardoor de doorstroming een pak zou kunnen verbeteren. Die projecten lopen. Er is geen haar op mijn hoofd of dat van de mensen van de maatschappij dat eraan denkt om die strategisch zo belangrijke projecten om het comfort van de reizigers te verbeteren, terug te schrijven.

Mevrouw De Wit, u hebt absoluut een punt als u zegt dat monitoring belangrijk is. Dat klopt. Het onderzoek betreffende het verplaatsingsgedrag biedt al heel wat elementen. De discussie die we in de commissie hebben gevoerd over het onderzoek, heeft aangetoond dat we nu heel

wat fijnmaziger meten en tellen. De volgende jaren zullen die cijfers ook wel accurater en nauwkeuriger zijn. Onderzoek 1, 2 en 3 waren altijd een verder verfijning van verplaatsingscijfers. Ik denk dat we nu de inputparameters hebben om goed te weten hoe die verkeersstromen verlopen en wat de keuzes zijn die mensen maken.

De benchmark van De Lijn heeft ons geleerd dat het investeren in het aanbod noodzakelijk is. Maar, mijnheer Watteeuw, als er wordt geïnvesteerd in het aanbod en er wordt een basismobiliteit gerealiseerd, dan is het ook nuttig en nodig om te evalueren. Zoals mevrouw De Ridder terecht zegt, moeten we ervoor zorgen dat bij die basismobiliteit vraaggestuurd wordt gewerkt en dat wordt gezocht om het openbaar vervoer sterker te maken op die plaatsen met het grootste potentieel of waar de grootste vraag bestaat. En die evaluatie wordt vandaag ook gemaakt. Ik verwijs nogmaals naar de discussie over de efficiëntiewinsten die we kunnen halen uit 'lege kilometers': wanneer laten we welke bus rijden, welk circuit wordt gevolgd? We moeten er ook voor zorgen dat de concurrentie die vandaag op bepaalde fronten nog bestaat tussen het trein- en het busvervoer, zo veel mogelijk wordt weggewerkt.

Maar ook dat heeft een effect op de prijs. Als het ene veel goedkoper is dan het andere, en beide circuits vallen samen, dan moeten we voor goede afspraken zorgen, zodat mensen niet in moeilijke situaties terechtkomen.

Ik vat samen. Ik werk graag voort aan een nieuwe beheersovereenkomst waarin met alle parameters rekening wordt gehouden. Dat staat ook zo in mijn beleidsnota.

Mevrouw Annick De Ridder: Voorzitter, de repliek van sp.a is inmiddels zeer voorspelbaar. Die plaat is grijsgedraaid. Ik zeg niet dat De Lijn als een beursgenoteerde onderneming moet functioneren en de kaartjes veel duurder moeten worden. Maar u moet het dogma opgeven dat een gratisbeleid alleenzaligmakend is. Het verleden heeft aangetoond dat dit niet zo is. U slaagt er niet in om louter en alleen met een prijsbeleid een modal shift tot stand te brengen. Er moet daartoe veel meer gebeuren. Ik denk dan niet alleen aan de noodzakelijke aanpassingen in de buurt van stations en investeringen in doorstroombmogelijkheden en fietsplaatsen, maar ook aan meer kwaliteit en vraaggerichtheid.

Ik ben verheugd dat u aan de beheersovereenkomst werkt, al zou het er nog moeten aan mankeren dat u dat niet zou doen. Ik wil er wel op wijzen dat de benchmarking sinds het najaar beschikbaar is. Het duurt inmiddels toch wel lang. Wij blijven dus in spanning afwachten wat er eerst zal zijn: de beheersovereenkomst van De Lijn voor de komende bestuursperiode of de nieuwe beslissing over een brug of een tunnel in het masterplan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de achterstand bij de VREG wat betreft de behandeling van aanvragen voor zonnepanelen

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, minister, collega's, ik heb een eerder korte vraag. Enkele maanden geleden heeft de commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie een werkbezoek gebracht aan de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG). Toen reeds vermoedden we dat er misschien een probleem zou zijn. Recent nog hoorden we van een aantal mensen dat vandaag tienduizenden aanvragen van burgers en bedrijven om zonnepanelen te plaatsen – het cijfer van 63.000 wordt genoemd – op afhandeling wachten. Bij de VREG moeten vier mensen de klus klaren. Dat betekent dat de aanvragers 6 tot 8 maanden moeten wachten vooraleer men weet hoe het zit.

Ik zie ons niet graag verzeilen in de situatie die we met de renovatiepremie hebben meegemaakt. Men zei toen dat het een goede maatregel is, maar plots bleken er budgettaire

problemen te zijn. Welke maatregelen zou u kunnen nemen om de afhandeling van de dossiers te bespoedigen? Dat is mijn concrete vraag.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, collega's, ik heb een aantal cijfers nagekeken. Er is een enorme stijging van aanvragen. Bij privépersonen gaat het om een verviervoudiging op 1 jaar tijd, van 15.000 naar 60.000 in 2009. Bij bedrijven is meer dan een verdubbeling waarneembaar, van 231 naar 476 op 1 jaar tijd. Dat leidde tot een achterstand.

Gelukkig kan die om een eenvoudige reden beperkt blijven: sedert een tijdje kan men ook online een aanvraag indienen. Privépersonen of hun installateurs dienen nu al 95 percent van de aanvragen online in. 60 percent van die aanvragen worden automatisch, de dag zelf nog, goedgekeurd. Een aantal wordt niet automatisch goedgekeurd omdat ze onvolledig of onjuist worden ingevuld. Dat vereist dan een manuele interventie. In een klein aantal gevallen zijn er privépersonen en installateurs die per brief een formulier opsturen, en die moeten dan manueel worden behandeld. We vragen de installateurs om zo veel mogelijk online aanvragen in te dienen. We werken nu hard aan het wegwerken van die manueel af te handelen aanvragen. Dat probleem doet zich vooral bij de bedrijven voor: 50 percent van de aanvragen van bedrijven kunnen niet onmiddellijk worden afgehandeld omdat ze onvolledig of onjuist worden ingevuld. Dat vereist getelefoneer over en weer en het opvragen van nieuwe gegevens, wat de achterstand verklaart.

Bij particulieren gaat het om nog 1250 aanvragen die op een beoordeling wachten. Bij bedrijven gaat het om een 300-tal aanvragen waarvoor in de meeste gevallen op bijkomende informatie wordt gewacht. Belangrijk om weten is dat de vertraging niet leidt tot financieel verlies. Men heeft recht op de groenestroomcertificaten op het juiste moment, maar dat betekent nog altijd niet dat we geen oplossing moeten vinden om het toch sneller te laten verlopen. Ik zit deze week nog samen met de heer Pictoel van de VREG om na te gaan op welke manier we zo snel mogelijk enerzijds via automatisering en anderzijds misschien ook via bijkomende personeelsleden aan de achterstand iets kunnen verhelpen.

De heer Carl Decaluwe: Het antwoord van de minister is concreet en krachtadig. Er is bespoediging in het vooruitzicht gesteld. Ik heb ook de vraag gesteld omdat installateurs investeringen moeten doen en aankopen moeten verrichten om het te installeren. Als dit door de vertragingen niet mogelijk blijkt, komt dit nieuws bijzonder goed gelegen. We hopen dat het probleem zo snel mogelijk van de baan is.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Wat ik in dit verhaal lees, is het positieve element. We kunnen alleen maar aanmoedigen dat zowel particulieren als bedrijven de inspanning inzake hernieuwbare energie willen leveren. Ik denk dat dit de veronderstelling van de heer Decaluwe ook wel was. In ieder geval zullen we de minister van nabij volgen en zien welke maatregelen ze zal nemen. We hebben er nochtans alle vertrouwen in dat ze dat zeer goed zal doen.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mevrouw Homans haalt het positieve element aan. Ik zal dus als advocaat van de duivel oppositie moeten voeren. Maar, alle gekheid op een stokje, als een bedrijf een nieuw product promoot en er veel promotie over voert, staat het daarvoor klaar. Hier stel ik vast dat de overheid wel zonnepanelen heeft gepromoot, maar eigenlijk niet klaar was om de aanvragen op te vangen. Dat is eigenlijk het verhaal.

De heer Decaluwe kan het als lid van de meerderheid niet zo scherp stellen, maar hij denkt dat als eerlijk man wel. Hij kan het alleen niet op het spreekgestoelte vertellen. Hij doet dat via een omweg, een vraag aan de minister. Dan heeft hij zijn rol als meerderheidsparlementslid volbracht.

Wat de minister op de vraag van de heer Decaluwe antwoordde, is het verhaal dat de VREG pas recent online aanvragen mogelijk maakt. Immers, enig opzoekingswerk leert me dat op het ogenblik dat de zonnepanelen werden gelanceerd en de overheid de promotie voerde, men dit niet onmiddellijk online kon aanvragen. Dat is er pas later gekomen, mevrouw de minister.

Ik herinner me toch één ding. De Vlaamse Regering in de vorige legislatuur had zelfs een Vlaamse minister van e-government. Vandaag hebben we een Vlaamse Regering die de promotie van zonnepanelen heeft gevoerd, maar niet onmiddellijk de aanvraag mogelijk maakte. Tijdens de vorige regering was e-governance wel belangrijk; voor deze regering is dat blijkbaar niet belangrijk.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: U hebt terecht aangehaald dat deze ochtend het jaarverslag van de Vlaamse Ombudsdienst werd voorgesteld. Ik zal een klein stukje uit de conclusie voorlezen uit het hoofdstuk ‘Water, gas en elektriciteit’: “Het belangrijkste probleem in 2009 was echter de grote voorspelbare en toch onrealistisch ingeschatte toevloed bij de VREG van aanvragen van groenestroomcertificaten. Te lakse en te late evaluatie en aanpak van het probleem, te weinig gekwalificeerd personeel, een te strak keurslijf op budgettaire en personeelsvlak en onvoldoende lering die getrokken werd uit de eerder afgeschafte investeringssubsidie voor zonnepanelen waren determinerende factoren. Geleidelijk werd door extra personeel, extra automatisering het probleem aangepakt maar met ruim zesduizend onbeantwoorde mails gebeurde dat veel te laat.”

Minister, dat lijkt me redelijk vernietigend.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Ik heb tijdens de beleidsnotabesprekingen deze problematiek al aangekaart. De heer Decaluwe was er toen niet maar had kunnen horen dat het antwoord van de minister bijzonder kort was.

U hebt enkel gezegd, mevrouw de minister, dat er inderdaad een achterstand was opgelopen en dat u deze achterstand ging wegwerken met tijdelijke medewerkers en via automatisering.

Nu hoor ik u vandaag met cijfergegevens komen. Ik betreur wel dat uw antwoord nu bijzonder uitgebreid is ten opzichte van het antwoord dat ik 2 tot 3 weken geleden heb gekregen op een aantal vragen. Mijn vraag is, minister, in hoeverre u denkt dat u de achterstand kunt wegwerken met de automatisering en in hoeverre de tijdelijke werknemers tijdelijk zullen blijven. Zult u die extra werknemers blijven behouden zolang er een toevloed aan dossiers is voor de toekenning van groenestroomcertificaten? We mogen ook niet vergeten dat u binnenkort met het nieuw project van de mini-WKK gaat uitpakken. Als daar ook enige respons op komt, dan kan er weer een toevloed aan dossiers zijn. Op welke manier gaat u dat dan aanpakken?

Minister Freya Van den Bossche: Wat die promotie van zonnepanelen betreft, weet ik enkel dat we, sinds ik hier ben, natuurlijk vooral dakisolatie hebben gepromoot. U verwijst ongetwijfeld naar eerdere campagnes, die al een tijdje lopen. Ik bedoel maar dat zonnepanelen al een hele tijd bestaan. De steunmaatregelen voor die zonnepanelen ook. In de loop van 2009 is het aantal aanvragen plots verviervoudigd bij particulieren. Op dat moment hebben de zonnepanelen een grote boom gekend. Noch u, noch ik, noch iemand anders in deze zaal kan voorspellen op welk moment iets aanslaat bij een groot publiek. U kunt dat niet.

Het klopt dat de automatisering er niet van in het begin was. Intussen is die er wel. De heer Sanctorum verwijst ook naar een verslag van de ombudsman dat zegt dat er problemen waren, dat men niet heeft geanticipeerd maar dat men het probleem wel heeft aangepakt via automatisering en extra personeel. Ik betwist wel dat het personeel te weinig gekwalificeerd

zou zijn. U moet misschien eens een bezoek brengen aan de VREG om daar zelf over te oordelen.

De heer Hermes Sanctorum: Ik zeg dat niet, minister. Dat staat hier in het verslag van de ombudsdienst.

Minister Freya Van den Bossche: Ik weet dat het in het verslag staat. Maar als u zich wil vergewissen van de werkelijke toestand van de deskundigheid van het personeel van de VREG, mijnheer Sanctorum, dan nodig ik u graag uit om een bezoek te komen brengen aan de VREG.

In welke mate kan de automatisering de achterstand wegwerken? Ook dat zal ik morgen eens bekijken met de heer Pictoel. Het is zo dat men heeft verondersteld en gedacht dat de daling van de groenestroomcertificaten van 450 naar 350 euro ervoor zal zorgen dat het aantal aanvragen nu zal dalen en het aantal aanvragen in 2009 zal pieken. U weet dat de groenestroomcertificaten stapsgewijs dalen. Er is natuurlijk een boost van extra aanvragen geweest op het laatste nippertje, op het moment dat men nog kon genieten van de 450 euro. Nu is het eigenlijk stilaan het moment om in te schatten of de grote boom nu inderdaad nog steeds leidt tot extra aanvragen, dan wel of er een verschuiving van aanvragen is geweest, die redelijkerwijs nu hadden moeten gebeuren maar die in 2009 gebeurd zijn. Dat is vooral nodig om te weten of de achterstand structureel is en op die manier moet aangepakt worden, dan wel of er een tijdelijke boom is geweest vanwege die nog hogere prijs voor de certificaten.

Ik zal vanzelfsprekend in de commissie alle tekst en uitleg geven en verslag uitbrengen van mijn gesprek met de heer Pictoel morgen.

De heer Carl Decaluwe: Ik ben gewoon tevreden dat de heer Reekmans nog altijd mijn gedachten niet kan lezen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Karlos Callens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de recente omzendbrief LNE/2010 betreffende het toepassingsgebied voor het aanrekenen van een vergoeding voor de sanering van het afvalwater uit een private waterwinning

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Voorzitter, beste collega's, minister, ik sta hier als gevolg van een aantal vragen en problemen die zich voordeden bij het ontvangen van de waterfactuur bij de landbouw. In de commissie hebben de heer Sintobin, de heer De Meyer en ikzelf daar al een aantal vragen over gesteld. Als de landbouwer water ontvangt uit bijvoorbeeld een boorpunt, eigen waterwinning, dan wordt dat water meestal toegediend aan de dieren. Dat gaat dan via de mest gezuiverd worden en de landbouwer betaalt daarvoor al heel veel geld. Dat werd een paar keer aangekaart, minister, en op dat moment hebt u een belofte gedaan en u hebt die belofte gehouden. Dank u voor wat u hebt gedaan. U hebt gezegd dat u dat zou proberen te regelen en u hebt dat gedaan door een omzendbrief die u naar de drinkwatermaatschappijen hebt gestuurd.

Vandaag zou er niets meer aan de hand zijn, maar intussen hebben die landbouwers al betaald voor de sanering van dat water. Ze hebben betaald voor de sanering van water dat ze niet door de riolering naar de zuiveringsstations laten lopen, voor 2006, 2007, 2008 en 2009. Ze krijgen een factuur voor de heffing voor zuivering en afvoer. Daarbij is er door die landbouwers een resem bezwaarschriften ingediend voor wat de meting betreft van het aantal liters dat de landbouwer zelf zou opnemen en waarvoor hij die heffing moet betalen.

Minister, een omzendbrief is niet wettelijk. Het zegt wel iets, maar het is eigenlijk niet verplicht. Wordt uw omzendbrief gevolgd bij de VMM en de watermaatschappijen? De omzendbrief moet ook worden toegepast met terugwerkende kracht.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Callens, op 14 april is er inderdaad een omzendbrief verschenen in het Belgisch Staatsblad. De omzendbrief geeft meer duidelijkheid over het decreet van 24 mei 2002. Dat decreet gaat over eigenwaterwinners die afvalwater lozen in gemeentelijke infrastructuur. Er was onduidelijkheid over de interpretatie. Dat is gebleken door heel wat vragen en bezwaren die zijn ingediend naar aanleiding van facturen die bij eigenaars in de bus vielen. We hebben dat rechtgezet en verduidelijkt aan de drinkwatermaatschappijen, gemeenten en intergemeentelijke samenwerkingen. In de omzendbrief staat uitdrukkelijk dat iemand die eigen water wint en geen afvalwater loost in gemeentelijke infrastructuur geen heffing voor dat afvalwater moet betalen. Dat is geen wijziging van het decreet. Het staat er letterlijk zo in, maar het werd op een andere manier geïnterpreteerd.

U vraagt of de omzendbrief gepubliceerd op 14 april wordt toegepast met terugwerkende kracht. Het gaat om een verduidelijking van een bestaand decreet. Het had altijd al zo geïnterpreteerd moeten worden. Dat houdt in dat het met terugwerkende kracht geldt. Volgens de informatie waarover ik beschik, is het probleem van wie al betaald heeft en moet worden terugbetaald heel beperkt. De facturen zijn heel laat in de bus gevallen bij de betrokken eigenwaterwinners. De meeste zijn in januari 2010 toegekomen. Dan zijn ook de meeste problemen duidelijk geworden. Bijna iedereen heeft bezwaar ingediend omdat er een probleem van interpretatie was. De rechtzetting van die interpretatie met terugwerkende kracht is niet problematisch. Het kan perfect verlopen. Het geldt voor iedereen vanaf het moment dat het decreet in werking is getreden.

De heer Karlos Callens: Dank u, minister, voor uw antwoord. Veel landbouwers zullen vanavond goed slapen omdat u gezegd hebt dat ze met terugwerkende kracht deze heffing niet moeten betalen.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Het is essentieel, minister, dat u uw administratie de opdracht geeft om die rechtzettingen nauwgezet te volgen zodat er geen gevallen zijn waarbij er problemen groeien en zich in de tijd verleggen. Dat moet een aandachtspunt zijn.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, mijnheer Callens, we hebben het tot nu toe gehad over de vergelijking tussen de eigenwaterwinners en de andere watergebruikers. Als klanten van een watermaatschappij 50 percent hemelwater gebruiken, worden die heffingen en vergoedingen gehalveerd. Maar bij eigenwaterwinners, die hemelwater gebruiken, gebeurt dat niet. Minister, gaat u ook voor die situatie in een aanpassing voorzien?

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Omdat deze situatie geregeld is, hecht ik eraan om, na mijn herhaalde vragen aan de voormalige en huidige ministers van Landbouw en de voormalige en huidige ministers van Leefmilieu, deze minister te bedanken voor deze regeling. Maar ik wil toch ook pleiten voor een nog betere communicatie, niet alleen naar de grote watermaatschappijen maar ook naar de kleinere, stedelijke en gemeentelijke, waterbedrijven, zodat het deze keer hoe dan ook op de juiste manier wordt geïnterpreteerd. Minister, vandaag ben ik daar nog niet 100 percent zeker van.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, ik heb een opmerking in de marge. Ik ben het met de heer Callens uiteraard eens dat we de landbouwsector hier niet moeten viseren en een

beetje moeten ontzien. Maar ik vind het belangrijk dat wij toch zo veel mogelijk een onderscheid maken tussen enerzijds het gebruik van het opgevangen hemelwater en het oppervlaktewater, en anderzijds het gebruik van het opgepompte grondwater. Dat is een heel belangrijk verschil. We weten dat het grondwater op de meeste plaatsen in Vlaanderen zowel wat de kwaliteit als wat de kwantiteit betreft een probleem vormt. Ik pleit ervoor om het gebruik van grondwater verder te ontmoedigen en het gebruik van hemel- en oppervlaktewater en ook van het tweedecircuitwater verder aan te moedigen.

Minister Joke Schauvliege: Dank u, collega's, voor de reacties. Laat het duidelijk zijn: het gaat hier over het feit dat iemand geen afvalwater loost in de gemeentelijke infrastructuur. Voor die sanering, de lozing en het gebruik van die gemeentelijke infrastructuur moet niet betaald worden als je dat niet gebruikt. Dat is een verduidelijking. Dat heeft op zich minder te maken met welk water men nu gebruikt. Er moet inderdaad rekening worden gehouden met het onderscheid tussen het gebruik van hemelwater en van grondwater. Er is inderdaad schaarste in sommige streken. Daar zal zeker ook aandacht voor zijn.

Mijnheer De Meyer, met uw vraag naar communicatie hebt u een punt. De omzendbrief is pas gepubliceerd op 14 april 2010. We zitten binnenkort met alle drinkwatermaatschappijen samen om ervoor te zorgen dat alle communicatie goed verloopt en dat men goed weet op welke manier dit moet worden toegepast, zodanig dat het voor iedereen gelijk is.

De heer Karlos Callens: Minister, de reacties, vooral van de mensen van de commissie Landbouw, tonen aan dat men toch heeft aangevoeld dat er iets mis was met dat decreet. We zijn dus wat dat betreft zeer gelukkig met het antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de verklaringen van de minister inzake meer personeel en een volwaardige financiering voor het kleuteronderwijs, naar aanleiding van de recente berichtgeving over overvolle kleuterklassen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Katleen Martens tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de verklaringen van de minister inzake meer personeel en een volwaardige financiering voor het kleuteronderwijs, naar aanleiding van de recente berichtgeving over overvolle kleuterklassen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de verklaringen van de minister inzake meer personeel en een volwaardige financiering voor het kleuteronderwijs, naar aanleiding van de recente berichtgeving over overvolle kleuterklassen

ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de verklaringen van de minister inzake meer personeel en een volwaardige financiering voor het kleuteronderwijs, naar aanleiding van de recente berichtgeving over overvolle kleuterklassen

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, in De Standaard van 12 april 2010 konden wij opnieuw een staaltje smaken van de mooie eensgezindheid van deze regering. Wij konden daar lezen dat u verkondigde dat uw partij 12 miljoen euro had binnengerijfd om wat extra containerklassen te plaatsen en er zo voor te zorgen dat u uw belofte kon waarmaken dat op 1 september ieder kind een plaats zou hebben in het onderwijs. De N-VA reageerde daarop in

hetzelfde artikel. Er stond geschreven dat dat een typisch voorbeeldje was van uw stijl. U probeert door iets aan te kondigen in de pers uw gelijk te halen en het op die manier binnen te rijden. U gaat dus de confrontatie aan.

Minister, als ik zoiets lees, komt mijn politieke verontwaardiging pas echt naar boven. Het probleem met de kleine en overvolle kleuterklassen is zo schrijnend dat ik vind dat daarbij absoluut geen politiek spel mag worden gespeeld. Het is niet de eerste keer dat het probleem hier ter sprake komt, het begint op een soap te lijken en elke keer, na een volgende instapdatum, moeten wij hier alweer hetzelfde herhalen. Er zijn kleuterleidsters die aan de alarmbel trekken omdat ze met overvolle kleuterklassen met 30 à 40 kleuters worden geconfronteerd en dan maar zelf creatieve oplossingen bedenken: kleuters worden doorgeschoven naar de tweede kleuterklas, kinderverzorgsters staan alleen voor de kleuterklassen en allerhande toestanden van dien aard.

Het is bijzonder paradoxaal, want u hebt zelf gezegd dat u wilt inzetten op het kleuteronderwijs en dat het kleuteronderwijs prioritair is voor deze regering, dat staat ook in uw beleidsnota, maar toch trekt u er niet de nodige middelen voor uit. U pakt uit met 12 miljoen euro – als u die al krijgt – maar u hebt zelf gezegd dat er eigenlijk recurrent 50 miljoen euro nodig is om de grootste noden te lenigen. U pakt wel uit met die 12 miljoen euro voor infrastructuur, maar wanneer gaat u echt iets doen aan die omkadering? Wat bent u van plan om daaraan te doen?

De voorzitter: Mevrouw Martens heeft het woord.

Mevrouw Katleen Martens: Voorzitter, minister, collega's, hier staan we weer met onze vraag naar een oplossing voor de overvolle kleuterklassen. Uw voorganger en partijgenoot, Frank Vandenbroucke, heeft in de vorige legislatuur het Jaar van de kleuter ingericht en hij heeft in het kader daarvan tal van maatregelen genomen ten voordele van de kleuterscholen, onder andere de aanpassing van het systeem van de instapklassen. Helaas bleken al die maatregelen onvoldoende, want ook aan het einde van de legislatuur was er nog steeds de problematiek van de overvolle kleuterklassen. Als we dan vroegen om structurele maatregelen, werden we met cijfers om de oren geslagen over het aantal voltijdequivalenten dat toegenomen was, het aantal lestijden dat toegenomen was en zo meer, en dat allemaal om te bewijzen dat de kleuterscholen eigenlijk weinig reden hadden tot klagen.

Minister, het was wel een nobel doel van uw voorganger om de kleuterparticipatie te verhogen, maar het was tegelijkertijd ook een onrealistisch doel, niet alleen door de oorzaken van een niet-participatie ongemoeid te laten, maar ook omdat er noch op infrastructureel, noch op onderwijzend vlak voldoende capaciteit is om die klasgrootte te herleiden tot een werkbaar of een aanvaardbaar maximum.

Minister, vandaar dat ik hoop dat ik dadelijk in uw antwoord niet opnieuw een opsomming zal krijgen van de maatregelen die reeds getroffen zijn of de cijfers over de lestijden en voltijdse equivalenten die zijn toegenomen, maar wel de bijkomende maatregelen die u zult nemen om dit probleem structureel op te lossen. Zoals u weet, worden kleuters, in tegenstelling tot de lageronderwijskinderen niet voor de volle 100 percent meegerekend wanneer het gaat om de toekenning van lestijden of van werkingsmiddelen.

Er zijn eerste stappen gezet in de vorige legislatuur en ik zou graag even citeren wat uw voorganger tot slot van zijn antwoord heeft gezegd: “Er is dus een grote inspanning geleverd.” Daarna kwam er een hele opsomming van de maatregelen die doorgevoerd waren, maar dan stelde hij: “Zijn we daarmee aan het einde van het verhaal? Neen, ik hoop dat dit verhaal in de volgende legislatuur door de Vlaamse Regering verdergezet zal worden”.

Minister, gaat u verder vasthouden aan die onderfinanciering of ondertoekenning van lestijden of zult u maatregelen nemen – en welke, op welke termijn – om kleuters en lagereschoolkinderen als evenwaardig te beschouwen als het gaat over de toekenning van lestijden en werkingsmiddelen?

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Voorzitter, minister, beste collega's, wanneer er een oproep komt inzake kleuterscholen, dan moeten we daar allemaal aandacht voor hebben, want kleuters vormen bij mijn weten nog steeds de meest kwetsbare groep en kunnen alleen maar door de volwassenen vertegenwoordigd worden. Wanneer dan kleuterleidsters aan de alarmbel trekken, zullen die daar in elk geval redenen voor hebben. De vorige sprekers hebben een aantal van die redenen al aangehaald.

Er zijn zeven instapmomenten in een schooljaar, er zijn er al zes gepasseerd. De nood is hoog en het zevende instapmoment komt er nog aan, na Hemelvaart is er nog zo'n moment.

We moeten even het verschil tussen de kortetermijn- en de langetermijnmaatregelen maken. De minister zal op zeer korte termijn met een oplossing op de proppen moeten komen. Het water staat de scholen aan de lippen. Ik heb vernomen dat in sommige klassen 42 kindjes zitten. Ik heb steeds gedacht dat dergelijke cijfers op Brussel, Antwerpen en de grootsteden betrekking hadden. Bij het artikel dat gisteren in De Standaard is verschenen, stond echter een grote foto van een kleuterklas in Retie. Retie is een van de meest landelijke gemeenten in de Kempen. Dit heeft me de wenkbrauwen doen fronsen.

Minister, wat kunt u op korte termijn ondernemen om het bestaande probleem alvast wat te verlichten?

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, het is een hele eer na de drie vrouwelijke kleuterspecialisten het woord te mogen nemen. Het Vlaams Parlement heeft ook zijn eigen K3. *(Gelach)*

Ik weet dat mijn verhaal enigszins eentonig wordt. Multatuli parafraserend moet ik steeds weer op het capaciteitsprobleem in Vlaanderen terugkomen. IJsland heeft een vulkaan met een onuitspreekbare naam. Vlaanderen heeft een spreekwoordelijke vulkaan met een uitspreekbare naam: het capaciteitstekort in ons onderwijs.

Dat het om een probleem gaat, is opnieuw gebleken op 13 april 2010. Die dag zijn 13.000 kleuters ingestapt. Ze stappen over van een omgeving met een omkadering van 1 op 7 naar een omkadering van 1 op 22. In de krant staat echter te lezen dat in bepaalde klassen dertig tot veertig kleuters zitten.

Ik wil hier hulde brengen aan de inventiviteit van onze kleuterleiders en -leidsters. Ze proberen de problemen zo goed en zo kwaad mogelijk op te lossen. Ze doen me denken aan de burgers in de Sovjet-Unie, die in de planeconomie hun plan moesten trekken. Ze doen dit door, bijvoorbeeld, klassen samen te voegen. Door de instapklas bij de eerste kleuterklas en de tweede kleuterklas bij de derde kleuterklas te voegen, kunnen ze met leerlingen schuiven. Niet alles kan worden gepland. Indien een kleuteronderwijzeres de kindjes moet vragen die dag niet in hun broek te plassen omdat ze er alleen voorstaat, blijkt dat dit niet kan worden gepland.

Minister, het capaciteitsprobleem is in de pers goed belicht. Het wordt tijd dat u uw beloftecultuur in realisaties en in concrete maatregelen omzet. Mijn vraag bestaat uit twee componenten.

Op 1 september 2010 is er een nieuwe instapdatum. Hebt u cijfergegevens over het aantal kleuters dat op die dag naar het kleuteronderwijs zal stromen? Voorziet u in concrete maatregelen om een eventuele overbezetting tegen te gaan?

De meerderheidspartijen in het Vlaams Parlement hebben een actualiteitsmotie goedgekeurd waarin de Vlaamse Regering wordt opgeroepen om onmiddellijk binnen de Vlaamse administratie een taskforce op te richten om de problematiek en de noden inzake

schoolinfrastructuur op korte en lange termijn in kaart te brengen. De term ‘onmiddellijk’ is zeer duidelijk. Wat hebt u op dit vlak al gedaan? (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik deel natuurlijk de hier geuite bekommernis. De te kleine omkadering van de kleuterklassen in het bijzonder en van het basisonderwijs in het algemeen vormt een historisch probleem. We hebben dit in de commissie en in dit halfroond al meermaals besproken. Dit is een erfenis van de afgelopen 30 jaar. Ik vind dat niemand het mij of de Vlaamse Regering na 9 maanden kwalijk kan nemen dat we al deze problemen nog niet hebben opgelost. Het gaat hier om een historische verantwoordelijkheid, niet enkel van dit parlement, maar van alle voorafgaande regeringen.

De realiteit is dat de omkadering van het basisonderwijs en van het kleuteronderwijs in het bijzonder te klein is.

Ik erken dat. Ik heb dat hier al publiekelijk erkend, en op mijn rondes bij kleuteronderwijzeressen – helaas te weinig kleuteronderwijzers – en dat is niet het probleem. Uiteraard zijn we ons daarvan bewust. Telkens als er een nieuwe instapdag is, komt het probleem opnieuw op de proppen, maar het is niet overal even groot. Misschien hebt u vandaag ook in de krant gelezen dat een kinderjuf me uitnodigt naar haar kleuterklas, en zegt dat haar kleuterklas niet te groot is. Het is dus een genuanceerd verhaal.

De gemiddelde klasgrootte op 1 februari is 22 kleuters per klas. Als ik daar de instaplestijden bijtel, kom ik uit op 21 kleuters. Ik weet ook wel dat er in Vlaanderen klassen zijn met grotere aantallen. Zodra we klassen hebben van 30 en meer kleuters, ligt de verantwoordelijkheid ook bij de keuzes die de school maakt in de omkadering en hoe ze de middelen inzet. Het is heel belangrijk te weten dat er vrij onderwijs is, dat de schooldirecteurs beslissen hoe ze middelen inzetten, en vanaf het moment dat ze kleuterklassen van meer dan 30 kleuters hebben, dit ook een verantwoordelijkheid is van de organisatie.

Mevrouw Martens, ik zal alle maatregelen die in het verleden zijn genomen, niet opnieuw opsommen. U kent die ongetwijfeld ook uit het hoofd. Het zijn er heel wat. Ikzelf en de hele regering zijn ons er goed van bewust dat we daar in de komende maanden en jaren moeten aan werken. Daarom staat het ook in ons regeerakkoord en in mijn beleidsnota. We zullen de kleuters beter omkaderen en financieren.

U leeft toch ook in de realiteit en weet dat op dit moment de financiële situatie van die aard is dat we geen valiezen vol geld hebben, waarmee we plots alle problemen kunnen oplossen. Mijnheer Bouckaert, u hebt hier de vorige keer gezegd dat we nog veel meer moeten besparen in onderwijs. Wel, dat gaan we nu dus niet doen.

Mevrouw Meuleman, ik denk niet dat ik met de N-VA of met anderen spelletjes speel over de bouw van bijkomende capaciteit voor de kleuters. First things first. Mijn belangrijkste bekommernis nu is ervoor te zorgen dat niet mijn belofte, maar de verantwoordelijkheid van de Vlaamse samenleving wordt opgenomen, en dat we de kinderen op 1 september een klas kunnen aanbieden op de plaatsen waar een probleem is. De Vlaamse Regering heeft beslist om daarvoor de nodige middelen uit te trekken. Dat zal de komende dagen en weken duidelijk worden.

Ik ben me bewust van het feit dat we te grote kleuterklassen hebben. Dit is een historisch gegeven dat we in 9 maanden niet kunnen oplossen, maar we zullen wel een stap vooruit zetten tijdens deze legislatuur.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, ik kan niet geloven dat u dit nog probeert te minimaliseren en dat u zegt dat het een genuanceerd verhaal is. Het is een verhaal van structurele onderfinanciering die al jaren aan de gang is. Daar is niets genuanceerds aan.

Minister, u kunt niet blijven zeggen dat kleuterparticipatie een prioriteit is, dat u zo veel mogelijk kleuters zo vroeg mogelijk naar school wilt krijgen. U zegt dat in uw beleidsnota en

in de regeringsverklaring, maar u trekt er geen conclusies uit en u maakt er geen geld voor vrij. De regering maakt geld vrij voor infrastructuurwerken, voor missing links en weet ik veel wat, maar niet voor kleuterparticipatie. Dat is geen prioriteit. U kunt dit niet blijven volhouden, dit is intellectueel oneerlijk, dit is aankondigingsbeleid. Wij pikken dit niet langer.

Mevrouw Katleen Martens: Er is inderdaad een historische uitleg waarom kleuters nooit ten volle hebben meegeteld. Als het beleid ervoor kiest om de kleuterparticipatie te verhogen, dan moet daar iets tegenover staan. De enige oplossing is structureel: laat de kleuters voor evenveel lestijden en werkmiddelen meetellen als de kinderen in de lagere school.

Mevrouw Vera Celis: Minister, u hebt gelijk dat het over een structureel probleem gaat, dat we tijdens deze legislatuur moeten oplossen, en liefst bij hoogdringendheid.

Als de scholen vragende partij zijn, moet u op korte termijn alles in het werk stellen om hen zo veel mogelijk tegemoet te komen. Scholen en directies zijn zeker creatief genoeg om problemen binnen de perken te houden. Oudste kinderen worden bijvoorbeeld opgeschoven naar een volgende klas, maar er zijn ook scholen met graadklassen waar er niet meer kan worden opgeschoven.

Alles wat u op korte termijn kunt doen om dit probleem op te lossen, moet u doen. Dan hebt u daarna nog de tijd om structurele maatregelen te nemen.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, ik heb gehoord dat u naar een katholieke school bent geweest waar men u waarschijnlijk heeft gezegd dat u niet mag liegen. Ik heb niet gezegd dat er in globo op het budget van Onderwijs moet worden bespaard. Ik heb alleen gezegd dat er intern in de enveloppe van Onderwijs eens moest worden onderzocht waar er bespaard zou kunnen worden. Ik heb gezegd dat de middelen voor het GOK-decreet eens herbekeken mogen worden. Dat is alles wat ik daarover heb gezegd.

U zegt dat er 22 kleuters per klas zijn. Als dat het gemiddelde in Vlaanderen is, dan weet u ook zeer goed dat er op bepaalde plaatsen zeer hoge pieken zijn. Dat is onaanvaardbaar. Wetenschappelijk gezien spreekt men van een optimaal gemiddelde van 15 kinderen. In uw beleidsnota – waar zeer goede dingen in staan – wordt ook gezegd dat er een betere omkadering van het kleuteronderwijs moet zijn en dat de participatie van de kleuters aan het onderwijs moet worden gemaximaliseerd. Dat wil zeggen dat er nog een grotere instroom zal zijn.

Minister, Lijst Dedecker zal u volop steunen wanneer u van minister Crevits miljoenen euro's vraagt die afgetrokken worden van het budget waarmee men lege bussen laat rondrijden, zodat er geld is voor normale volle klassen in het kleuteronderwijs. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Voorzitter, minister, collega's, op 24 februari hebben wij dezelfde problematiek besproken in de plenaire vergadering. Op 10 maart hebben we het specifiek gehad over de capaciteitsproblematiek, die het scherpst is in het kleuteronderwijs.

Op 24 februari heb ik gevraagd om een integrale aanpak op korte termijn te realiseren waarin verschillende facetten worden meegenomen. Telkens opnieuw stel ik vast dat er vooral aandacht is voor de capaciteitsproblematiek en de omkadering, en dat is terecht. Maar minister, hebt u al een visie op uw aanpak om voldoende personeel te vinden, personeel dat opgeleid is om ingezet te worden in het kleuteronderwijs? In het Arbeidsmarktrapport wordt vastgesteld dat er tekorten zijn. We kunnen iets doen aan de capaciteitsproblematiek, maar als er onvoldoende leerkrachten zijn, dan blijft er een probleem.

Minister, hebt u al concrete stappen gezet om dit probleem aan te pakken? Wat wilt u daarvoor in de toekomst doen?

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, ik wil graag een opmerking maken aan LDD. Ik moet samen met u vaststellen dat zij vandaag nogal in een kleutersfeer vertoeven. Zelfs onze commissievoorzitter durft het aan om de vrouwelijke commissieleden te vergelijken met K3. Voorzitter, ik zou willen oproepen om hiermee toch voorzichtig te zijn en om onze eigen geloofwaardigheid niet onderuit te halen. *(Rumoer)*

Wij vrouwen kunnen wel tegen een grapje. Mijnheer Bouckaert, als ik de volgende keer in de commissie naar u kijk, zie ik Samson en Gert voor mij zitten.

De voorzitter: Mevrouw De Knop, uw spreektijd is wel bijna om. *(Gelach. Applaus)*

Hebt u nog een vraag voor de minister?

Mevrouw Irina De Knop: We mogen toch eens een grapje maken?

Minister, moeten we ook de discussie niet voeren of het gaat over extra kleuterjuffen of extra kinderverzorgsters? Hebt u daarover zelf al een duidelijk en helder standpunt bepaald?

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, ik ga het niet over Bumba en soortgenoten hebben en zeker geen inhoudelijke vraag stellen, want de heer Bouckaert doet dat al perfect. Maar ik wil de minister toch even confronteren met zijn eigen woorden.

U zei daarnet, minister, dat het een historisch probleem is en dat u na 9 maanden nog niet mag worden afgerekend. Maar was u het niet die bij uw eedaflegging als minister van Onderwijs zei dat u het beleid van uw voorganger en partijgenoot Frank Vandenbroucke zou voortzetten? Ik meen dat u dat zo gezegd hebt, dat het een goed beleid was en dat u dat zou voortzetten. Ik dacht ook dat uw partij ondertussen geen 9 maanden, maar 5 jaar en 9 maanden op de stoel van Onderwijs zat.

Minister, ik heb daarnet een actuele vraag aan de minister-president gesteld over de superbacterie, maar ik wil het parlement nu ook waarschuwen voor de supermicrobe die op komst is. Wij krijgen namelijk meer en meer ministers die aan de microbe van aankondigingspolitiek lijden. Wat ik u kwalijk neem, minister, is dat er in Vlaanderen scholen zijn die hun dak niet kunnen herstellen, maar dat u intussen rondrijdt om her en der nieuwe scholen aan te kondigen die de komende jaren zelfs niet gebouwd zullen worden. Stop met die aankondigingspolitiek, minister, en doe wat u gezegd hebt: het beleid van uw voorganger voortzetten.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, we zijn nu echt wel in een kleuterklas beland, als ik de heer Reekmans bezig hoor. U mag nu eens één verklaring van mij zoeken waarin ik iets heb aangekondigd dat ik niet zou doen. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

Mevrouw Meuleman, de kindjes van Antwerpen zullen zich herinneren wat u zegt. Ik heb op deze tribune inderdaad gezegd dat ik als vertegenwoordiger van de Vlaamse samenleving vind dat alle kinderen in september naar school moeten kunnen gaan. U noemt dat aankondigingspolitiek. Ik noem dat: verantwoordelijkheid opnemen. We zijn dat nu aan het doen.

Ik heb de lach op uw gezicht gezien, mevrouw Meuleman. U vindt het spijtig dat we die problemen aan het oplossen zijn. Dat is heel erg. Wij zullen er nu prioritair voor zorgen dat we een paar duizend plaatsen bij creëren in Antwerpen, om ervoor te zorgen dat de Antwerpse kleuters een klas vinden. Dat is voor mij nu de prioriteit. Dat is in budgettair moeilijke omstandigheden niet zo evident, maar we doen het. Als u dat aankondigingspolitiek noemt, dan noemt u dat maar zo. Maar ik vind het al ver gekomen dat men het nu ook al aankondigingspolitiek noemt wanneer een minister zijn bevoegdheid uitoefent.

Ik ben mij bewust van het historische gegeven dat in ons basisonderwijs de omkadering al vele jaren te laag is. Ook deze regering is zich daarvan bewust. Dat is de reden waarom we daar de komende jaren ook iets aan zullen doen. U hoort mij niet zeggen dat dit probleem morgen opgelost is, omdat ik dat ook niet kán zeggen. Mochten we valiezen met geld hebben, dan zou dat geld daar prioritair naartoe gaan, maar die valiezen met geld zijn er niet meer. Ik zorg ervoor dat de kinderen in september naar school kunnen gaan en dan zullen we er in de komende maanden en jaren voor zorgen dat die omkadering aangepast wordt.

Mevrouw Helsen, u hebt ook de uitleg van de arbeidsmarkt gehoord, dat we de komende 2 à 3 jaar naar een tekort dreigen te gaan van een 300- à 400-tal kleuteronderwijzers of kleuteronderwijzeressen. Moeten dat nu kleuteronderwijzeressen zijn? Liefst wel, want als we op de markt van de kinderverzorgsters gaan, verschuiven we het probleem naar mijn collega Vandeurzen. We roepen de mensen op om, als ze beroepskeuzes maken, te kiezen voor de beroepen waar er een toekomst is. En ik denk dat een toekomst in het onderwijs een heel mooie toekomst is. We moeten de komende maanden bekijken hoe we mensen kunnen overtuigen – want je kunt mensen niet dwingen – om voor dat beroep te kiezen.

In het kader van de taskforce zijn we nu bezig om alles stad per stad in kaart te brengen – hoeveel vacatures zijn er, wat is het aanbod? – om een stille, slapende reserve en de gekende reserve op elkaar af te stemmen. Die gegevens worden nu samengebracht, zodat we, als we voor de capaciteit gezorgd hebben, ook kunnen proberen om voldoende kleuteronderwijzers en -onderwijzeressen en eventueel kinderverzorgsters te hebben.

Tot slot, deze regering en ikzelf zullen onze verantwoordelijkheid opnemen. We zijn even bekommerd als de vraagstellers om naar kleinere klassen te gaan, maar mijn prioriteit is om de bestaande capaciteitsproblemen, voornamelijk in Antwerpen, tegen september op te lossen. Daar zijn we mee bezig.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, u ziet de lach op mijn gezicht als ik over de problemen spreek?! Dat is laag. Dat is een lage uitspraak. U speelt op de man. Ik speel niet meer mee. (*Applaus bij Groen!*)

Mevrouw Katleen Martens: Ik vind het heel erg. Iedereen is bekommerd om die overvolle kleuterklassen, maar als er in de commissie een voorstel van decreet ter stemming voorligt, trekt de meerderheid haar staart in. Als het erop aankomt de berekeningscoëfficiënt van de werkmiddelen en lestijden te verhogen, stemmen de meerderheidspartijen gewoon tegen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mag ik nogmaals vragen dat degenen die overleg willen houden, zich naar het Koffiehuis begeven? Degenen die willen luisteren en zich in het debat mengen, kunnen hier blijven.

Mevrouw Vera Celis: Voorzitter, minister, dames en heren, ik ben misschien geen grote lawaaimaker, maar ik heb zeer goed geluisterd naar iedereen. Als men denkt dat met kwaad worden en roepen de problematiek van de overvolle kleuterklassen opgelost raakt, zitten we met een serieus probleem.

Ik verwijs naar de uitspraken van mevrouw Helsen. We hebben de discussie op langere termijn zeker al gevoerd. Er moeten structurele maatregelen komen. Die zullen er tijdens deze legislatuur alvast komen, maar op dit moment moet men echt met maatregelen voor de pinnen komen om de overvolle kleuterklassen te ontlasten. Minister, ik hoop dat u de gepaste maatregelen zult nemen. (*Applaus bij de N-VA*)

De heer Boudewijn Bouckaert: Mevrouw De Knop, het verwondert me helemaal niet dat u zich aangesproken voelt door mijn grapje over K3. Mijn collega's hier voelden zich niet aangesproken.

Minister, ik deel de gramschap van mevrouw Meuleman. Ik heb veel respect voor u, minister, voor uw gedrevenheid, dat zeg ik in alle duidelijkheid. Maar u moet eens stoppen met allerlei

intenties in de mensen hun schoenen te schuiven. U doet dat bestendig bij Lijst Dedecker. Naar aanleiding van het hoofddoekendebat zei u dat wij erop uit zijn onrust te stoken. Dat is niet waar! Dat mevrouw Meuleman blij is dat er problemen zijn in het kleuteronderwijs, is niet waar! Wij zoeken vanuit de oppositie op onze manier naar goede oplossingen. U moet daarbij aanvaarden dat wij soms kritiek hebben op uw beleid. Ik wil u vragen om daar echt mee te stoppen.

De voorzitter: Mijnheer Bouckaert, uw tijd is om. Het spijt me.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, ik vraag u met concrete maatregelen naar voren te komen. We wachten daar nu al zo lang op. We hebben voor het onderwijs in het algemeen gebouwen en leerkrachten nodig.

De voorzitter: Mijnheer Bouckaert, u kunt geen bijkomende vraag stellen. U kunt enkel een slotbemerking maken.

De heer Boudewijn Bouckaert: Leg eens uit hoe we dat gaan verkrijgen. Anders zult u het ideaal van de socialisten realiseren, namelijk een 'klasseloze' samenleving. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.20 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.30 uur.*

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Katrien Schryvers, de heren Tom Dehaene, John Crombez en Bart Van Malderen en de dames Lies Jans en Helga Stevens betreffende de opvolging van de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst voor het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
– 218 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 4

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Marijke Dillen betreffende de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst in het Jaarverslag 2008 en in het memorandum voor de Vlaamse verkiezingen van 7 juni 2009, met betrekking tot Welzijn en Gezondheid
– 406 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de voorstellen van resolutie van mevrouw Schryvers, de heren Dehaene, Crombez en Van Malderen en de dames Jans en Stevens betreffende de opvolging van de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst voor het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, en van mevrouw Dillen betreffende de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst in het Jaarverslag 2008 en in het memorandum voor de Vlaamse verkiezingen van 7 juni 2009, met betrekking tot Welzijn en Gezondheid.

Het voorstel van resolutie van mevrouw Dillen werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 20 april 2010 heeft mevrouw Dillen verzocht het op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Mevrouw Dillen heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik wil vragen dit voorstel van resolutie op te nemen op de agenda omdat het, voor wie het heeft gelezen en de boeiende besprekingen in de commissie aandachtig heeft gevolgd, iets breder gaat en niet enkel rekening houdt met het jaarverslag van de ombudsman maar ook met het memorandum voor de Vlaamse verkiezingen. Voor het overige zijn de twee voorstellen nagenoeg gelijklopend omdat ze letterlijk de aanbevelingen van de ombudsman overnemen. Mijn voorstel gaat iets verder en neemt niet enkel de aanbevelingen op beperkt tot het jaarverslag maar ook de aanbeveling zoals geformuleerd in het memorandum. Het lijkt me dan ook vanzelfsprekend dat die samen worden besproken.

De voorzitter: Is de vergadering het eens met het aanvatten van de bespreking van het voorstel van resolutie van mevrouw Dillen? (*Instemming*)

De bespreking is geopend.

De heer Strackx, verslaggever, heeft het woord.

De heer Felix Strackx: Op 23 maart 2010 besprak de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid het voorstel van resolutie betreffende de opvolging van de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst voor het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De amendementen op dit voorstel van resolutie zijn terug te vinden in parlementair stuk nummer 218/2.

In overeenstemming met artikel 26, 2, van het reglement wordt dit voorstel van resolutie in samenhang behandeld met het voorstel van resolutie van mevrouw Dillen betreffende de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst in het Jaarverslag 2008 en in het memorandum voor de Vlaamse verkiezingen van 7 juni 2009, met betrekking tot Welzijn en Gezondheid.

Eerst volgde een toelichting door de indieners. Mevrouw Schryvers verwijst naar de bespreking van het Jaarverslag 2008 van de Vlaamse Ombudsdienst op 13 oktober 2009. Een aantal van de toen aangehaalde knelpunten is overgenomen in het voorstel van resolutie.

Mevrouw Dillen vindt haar voorstel van resolutie en dat van de meerderheid gelijklopend. De meerderheid neemt een beperkt aantal aanbevelingen over uit het Jaarverslag 2008 van de Vlaamse Ombudsdienst. Zij vindt haar voorstel ruimer omdat het ook rekening houdt met het memorandum voor de Vlaamse verkiezingen van 7 juni 2009 van de Vlaamse Ombudsdienst, dat nuttige aanbevelingen bevat voor de volledige regeerperiode.

De Vlaamse Ombudsdienst wijst in zijn Jaarverslag 2008 op enkele terechte bezorgdheden, waarvoor helaas ook al in de jaren daarvoor aandacht werd gevraagd. Mevrouw Dillen hoopt dat de huidige minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin wel zal ingaan op deze bezorgdheden. Afsluitend roept zij iedereen op haar uitgebreider voorstel van resolutie goed te keuren.

De heer Dehaene ontkent dat nooit rekening wordt gehouden met aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst. Hij haalt de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst over de boetes in het kader van de zorgverzekering als voorbeeld aan.

Mevrouw Van der Borght kan zich in beide voorstellen van resolutie vinden. Ze dient vier amendementen in op het voorstel van resolutie van de meerderheid. Amendement 1 strekt ertoe in het kader van de kinderopvang inspectiebezoeken altijd onaangekondigd te laten gebeuren, tenzij het over specifieke dossiers gaat. Het aangekondigd of onaangekondigd laten verlopen van inspectiebezoeken blijft een discussiepunt. Mevrouw Van der Borght is van mening dat hierover best een stelling wordt ingenomen. Ze stelt voor inspectiebezoeken altijd onaangekondigd te laten verlopen. Voor zeer specifieke dossiers die de aanwezigheid van de betrokken dossierbeheerder vereisen, blijft het aangewezen een inspectiebezoek voorafgaandelijk aan te kondigen.

De heer Dehaene is geen voorstander van het idee om inspecties per definitie onaangekondigd te laten verlopen. Bij een eerste inspectie moet de verantwoordelijke immers aanwezig zijn. De inspectiedienst is daarenboven zelf best geplaatst om te bepalen of een

inspectiebezoek aangekondigd wordt. Onder de geldende regeling zijn zowel aangekondigde als onaangekondigde inspectiebezoeken mogelijk, waardoor een instelling evenmin zeker is of ze geïnspecteerd zal worden. Amendement 1 wordt niet aangenomen.

Amendement 2 van mevrouw Van der Borght strekt ertoe bij de kinderopvang bij het toekennen van punten in het kader van de KWAPOI-schaal (kwaliteitsinstrument particuliere opvanginstellingen, een kwaliteitsinstrument gehanteerd door Kind en Gezin bij inspectiebezoeken) altijd te voorzien in een motivering van de score. De Vlaamse Ombudsdienst is volgens mevrouw Van der Borght van mening dat een motivering nodig is bij het toekennen van punten wanneer de kwaliteit van kinderopvang is vastgesteld aan de hand van de KWAPOI-schaal. Het Agentschap Kind en Gezin vindt dat dit enkel nodig is wanneer het aantal punten onvoldoende is en stelt dat het een zelfevaluatieschaal is. De indiener is evenwel van mening dat net omdat het gaat om een schaal voor zelfevaluatie, het belangrijk is dat kinderopvanginitiatieven vernemen waarom zij minder of meer scoren dan de vorige keer, zodat zij hun beleid kunnen bijsturen. Het is frustrerend een andere score te krijgen zonder te weten waaraan die gewijzigde score te wijten is.

De heer Dehaene antwoordt dat dit amendement al vervat zit in het voorstel van resolutie. Het tweede streepje, 1°, b), vraagt duidelijke informatieverstrekking te garanderen over de reglementering waarop de inspecties in de kinderopvang worden afgetoetst.

Mevrouw Van der Borght is het daar niet mee eens. Wanneer inspectiediensten een score toekennen als basis om een erkenning toe te kennen, moeten alle betrokkenen weten waarop de score gebaseerd is. In haar voorstel van resolutie vraagt de meerderheid enkel duidelijke informatieverstrekking te garanderen over de reglementering waarop de inspecties zijn gebaseerd. Ze vraagt uitdrukkelijk dit amendement goed te keuren. Amendement 2 wordt niet aangenomen. Mevrouw Van der Borght zal zich bij de eindstemming onthouden omdat de meerderheid haar amendement 2 niet aanvaardt. Wie pleit voor kwaliteit, moet de voorzieningen duidelijk uitleggen waarom hun score is gedaald.

Amendement 3 strekt ertoe in het kader van de Vlaamse zorgverzekering de indicatiestelling op regelmatige tijdstippen te evalueren op een objectieve toepassing van de BEL-foto-schaal (baseerstellijnsschaal). Uit het verslag van de Vlaamse Ombudsdienst blijkt namelijk dat men zich bewust is van een mogelijk verschillende interpretatie van de BEL-foto-schaal. Men doet inspanningen om te komen tot een eenduidige interpretatie, maar de Vlaamse Ombudsdienst is van mening dat een verdere evaluatie aangewezen blijft. Mevrouw Van der Borght stelt dan ook voor werk te maken van een evaluatie van de indicatiestelling op regelmatige tijdstippen om te waken over de eenduidige interpretatie van de BEL-foto-schaal. De heer Dehaene verklaart geen bezwaar te hebben tegen dit amendement. Amendement 3 wordt unaniem aangenomen.

Amendement 4 strekt ertoe aan het laatste streepje een 4°/1 toe te voegen, dat luidt als volgt: “een globaal plan uit te werken tot het wegwerken van wachtlijsten met bijzondere aandacht voor de wachtlijsten voor personen met een handicap en voor jongeren in de bijzondere jeugdzorg en met nodige aandacht voor de wachtlijsten in de andere welzijns- en gezondheidsdomeinen”. De wachtlijsten geven jaarlijks aanleiding tot opmerkingen van de Vlaamse Ombudsdienst, maar de problematiek van de wachtlijsten is ruimer. Het is absoluut noodzakelijk te voorzien in een omvattend plan waarbij het wegwerken van de wachtlijsten wordt gezien in een breed kader, aldus mevrouw Van der Borght.

De heer Dehaene verwijst naar de resolutie tot besluit van de op 24 maart 2009 in de commissie gehouden gedachtewisseling met het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap en van de op 21 april 2009 in de commissie gehouden hoorzitting en gedachte-wisseling met vertegenwoordigers van de gehandicaptensector, allebei over de ‘Meerjarenanalyse, een achteruit- en vooruitblik op de zorgbehoeften van personen met een handicap’. Hij vindt het niet zinvol om die resolutie nog eens over te nemen. In tegenstelling

tot wat in het amendement wordt gevraagd, zal het bovendien op korte termijn onmogelijk zijn om alle wachtlijsten volledig weg te werken.

Mevrouw Van der Borght kan de heer Dehaene tot op zekere hoogte volgen, maar is van oordeel dat de commissie moet worden geïnformeerd over de mate waarin de resolutie is uitgevoerd. De heer Van Malderen antwoordt dat elk Vlaams parlements lid de Vlaamse Regering ter verantwoording kan roepen. Hij acht het niet opportuun om dit thema toe te voegen aan een voorstel van resolutie over het Jaarverslag 2008 van de Vlaamse Ombudsdienst. Mevrouw Van der Borght zegt dat dit thema jaarlijks door de Vlaamse Ombudsdienst wordt vermeld. Ze herhaalt haar vraag naar een stand van zaken. Haar vraag is er niet op gericht de wachtlijsten onmiddellijk weg te werken.

Amendement nummer 4 wordt niet aangenomen. Mevrouw Dillen wijst met haar tegenstem de meerderheid op een gebrek aan consequentie. De heer Dehaene wijst op een fundamenteel verschil tussen het amendement en het voorstel van resolutie. De heer Crombez antwoordt dat mevrouw Van der Borght niet vraagt de wachtlijsten meteen weg te werken. De meerderheid heeft twee prioriteiten: kinderopvang en wegwerken van de wachtlijsten. Ondanks de budgettaire krapte zijn daarvoor bijkomende middelen vrijgemaakt.

Mevrouw Van der Borght zegt dat ze in haar amendement vraagt om een omvattend plan uit te werken om de wachtlijsten weg te werken. Na de repliek van de heer Dehaene heeft ze ingestemd met een stand van zaken. De heer Dehaene antwoordt dat ook in de met redenen omklede motie bij de beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2009-2014 naar een omvattend plan wordt verwezen.

Het geamendeerde voorstel van resolutie betreffende de opvolging van de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst voor het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin wordt met 11 stemmen bij 1 onthouding aangenomen. Het voorstel van resolutie betreffende de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst in het Jaarverslag 2008 en in het memorandum voor de Vlaamse verkiezingen van 7 juni 2009 met betrekking tot de beleidsdomeinen Welzijn en Gezondheid wordt met 2 stemmen tegen 8 bij 1 onthouding niet aangenomen. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, er is het interessante Jaarverslag 2008 van de Ombudsdienst, maar ook in het memorandum naar aanleiding van de jongste Vlaamse verkiezingen staan aanbevelingen. Het parlement moet daar rekening mee houden, zeker als het gaat over klachten die elk jaar opnieuw terugkomen. Ik verwijs dan naar de wachtlijsten in de gehandicaptensector, waarvoor de Vlaamse Ombudsdienst maatregelen vraagt in het kader van de zorgvernieuwing. Ik verwijs ook naar de optimalisering van de tegemoetkomingsprocedure en naar klachten over kinderopvang die wijzen op structurele problemen met het opvangaanbod. Ik verwijs ook naar het recht op vergoeding dat nog altijd niet automatisch ontstaat – en ik zou zo nog wel een tijdje kunnen doorgaan.

Vandaag is het Jaarverslag 2009 voorgesteld. Een aantal klachten komen terug, over de wachtlijsten in de gehandicaptensector, over de kwaliteit van de dienstverlening en over de Vlaamse Zorgverzekering.

Vandaar dat ik er toch bij de Vlaamse Regering durf op aan te dringen om volledig rekening te houden met de aanbevelingen van de ombudsman. Met de aanbevelingen zoals ze in het Jaarverslag 2008 zijn geformuleerd, maar ook – en dat wil ik uitdrukkelijk beklemtonen en dat is het enige verschil met het voorstel van de collega's – met de voorstellen zoals ze in het memorandum geformuleerd zijn. Onze fractie heeft niet alleen respect voor het jaarverslag, dat ieder jaar heel uitvoerig wordt voorgesteld, maar ook voor de terechte inhoud van het memorandum. Daarin worden blijvende knelpunten geformuleerd. Wij dringen er dan ook op aan dat het Vlaams Parlement deze terechte verzoeken respecteert.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borghet heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borghet: Eerst en vooral dank ik de heer Strackx voor zijn verslag. Ik kan het niet helpen dat ik daarin zo vaak wordt vermeld. Het spijt me dat ik nu nog eens naar voor kom om sommige punten te herhalen. Ik vind het zodanig van belang dat ik hoop dat er enige aandacht aan zal worden geschonken. Zoals mevrouw Dillen al zei, beschikken we over verscheidene instellingen en een daarvan is de Vlaamse Ombudsdienst. Ofwel nemen we onze instellingen serieus, ofwel doen we dat niet. Maar dan moeten we de consequenties ervan durven te nemen en aan deze instellingen een einde maken. Dat levert ons misschien besparingen op.

Het is nogal cynisch vast te stellen dat we op de dag van de presentatie van het Jaarverslag 2009 van de Vlaamse Ombudsdienst in deze parlementaire vergadering ons nog moeten buigen over een resolutie van de meerderheid betreffende de opvolging van de aanbevelingen van het Jaarverslag 2008. Dat kan tellen als het erop aankomt om feiten achterna te hollen.

Zo zijn er twee aanbevelingen die in het Jaarverslag 2008 stonden en opgenomen zijn in dit voorstel van resolutie, maar intussen al door Kind en Gezin en het Agentschap Inspectie zijn aanvaard en in uitvoering zijn. Dat vernam ik trouwens deze middag bij de presentatie van het Jaarverslag 2009 van de Vlaamse Ombudsdienst. Ik heb het dan over het invoeren van de tegensprekelijkheid voor kinderopvanginitiatieven bij de inspectierapporten en over een betere informatieverstrekking ten aanzien van kinderinitiatieven betreffende de reglementering waaraan ze zijn onderworpen en de juridische waarde ervan. De punten in het voorstel van resolutie die hier op tafel liggen, zijn al achterhaald. Maar er zijn een aantal aanbevelingen in het Jaarverslag 2009 die ook al in het Jaarverslag van 2008 stonden en al enige tijd een constante zijn.

Nummer één van de steeds weerkerende opmerkingen zijn zonder twijfel de wachtlijsten. Hoe zou het anders ook kunnen. Ik citeer uit het Jaarverslag 2009: “De Vlaamse Regering slaagt er niet in om een antwoord te geven op de meest dringende zorgvragen. De Vlaamse Ombudsdienst dringt er dan ook op aan om de wachtlijsten in de gehandicaptensector met een realistisch meerjarenplan weg te werken. Ik kan alleen maar vaststellen dat de meerderheid hierin haar verantwoordelijkheid niet wil opnemen.”

Onze fractie heeft in de commissie een amendement ingediend over dit voorstel van resolutie waarbij we expliciet aan de regering vragen werk te maken van een globaal plan voor het wegwerken van de wachtlijsten, in het bijzonder voor de personen met een handicap en in de bijzondere jeugdzorg. Dit amendement werd door de meerderheid weggestemd.

Dat valt met geen zinnig woord te verdedigen, gelet op de aanbevelingen in het Jaarverslag 2008 en in het Jaarverslag 2009, dat vandaag werd voorgesteld.

Hetzelfde geldt voor een ander amendement dat ik in de commissie had ingediend. Onze fractie vond in dit voorstel van resolutie immers geen vraag naar het verplichte motiveren van de punten die door de inspecties worden toegekend op basis van de KWAPOI-score. Nochtans is het aan de hand van die schaal dat de kwaliteit van zelfstandige opvangvoorzieningen wordt gemeten. In het kader van de zelfevaluatie is het toch evident dat men weet waarom de score wordt veranderd ten opzichte van een vorige inspectie zodat de voorziening eventueel kan bijsturen.

We vinden allemaal dat de kwaliteit van de opvang zeer belangrijk is. Zorg er dan alstublieft ook voor dat die voorzieningen weten waar ze een tandje bij moeten steken aan de hand van de motivering van hun score. Het is onbegrijpelijk dat ook dit eenvoudig amendement niet werd aanvaard.

Omdat deze beide amendementen betrekking hebben op cruciale punten in het jaarverslag van de ombudsdienst van 2008 en letterlijk worden herhaald in het jaarverslag van 2009, zal

ik deze twee amendementen opnieuw indienen tijdens deze plenaire behandeling en dit conform artikel 62 en 63 van het reglement.

Ik besluit. In het voorstel van resolutie wordt de Vlaamse Regering gevraagd gevolg te geven aan een aantal belangrijke aanbevelingen uit het jaarverslag van de ombudsdienst van 2008. Het is beschamend te moeten vaststellen dat dit voorstel pas ter stemming komt bij de voorstelling van het nieuwe jaarverslag. Zoals ik heb gesteld, zijn een aantal aanbevelingen in dit voorstel van resolutie intussen al gerealiseerd. Maar onbegrijpelijker is het bovendien dat de meerderheid de amendementen van onze fractie heeft weggestemd, terwijl vandaag zwart op wit in het jaarverslag 2009 staat dat deze klachten terecht zijn en door de Vlaamse Ombudsdienst als aanbeveling worden geformuleerd ten aanzien van het Vlaams Parlement.

Als oppositiepartij hebben we getracht om constructief enkele amendementen in te dienen wars van enige partijpolitieke motivering. Het feit dat de meerderheid ze in de commissie heeft weggestemd, terwijl ze in het nieuwe jaarverslag opnieuw aanbevolen worden, toont aan dat deze meerderheid in een ontkenningfase zit. Ik durf dan ook te hopen dat u straks alsnog de twee amendementen goedkeurt. Zo niet, dan zullen we ons alvast onthouden bij de stemming. *(Applaus bij Open VLD en het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Ik wil nog even kort het woord nemen met betrekking tot de voorgestelde amendementen. Over de wachtlijsten hebben we het ook uitdrukkelijk gehad in de commissie. Die zijn voor deze meerderheid wel heel degelijk een prioriteit, maar ze maken ook al meermaals voorwerp uit van onder meer een resolutie naar aanleiding van een gedachtewisseling met het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) en ook van de motie naar aanleiding van de bespreking van de beleidsnota Welzijn. We zien niet in waarom dit thans nog eens zou moeten worden toegevoegd.

Wat betreft de kinderopvang en de motivering van de scores denken we dat in de punten 1b en 1c van het voorstel van resolutie voldoende is weergegeven dat er een duidelijke informatieverstrekking moet zijn en dat de gevoerde inspecties tegensprekelijk moeten zijn. Daardoor wordt voldoende tegemoetgekomen aan de bezorgdheden die er daarover zijn.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

Er zijn twee amendementen ingediend op het voorstel van resolutie van mevrouw Schryvers, de heren Dehaene, Crombez en Van Malderen en de dames Jans en Stevens. Die amendementen komen straks aan bod bij de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de stemmingen over de amendementen en de hoofdelijke stemmingen over de voorstellen van resolutie houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Lode Vereeck, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans betreffende de uitgangspunten met betrekking tot de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde
– 493 (2009-2010) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Joris Van Hauthem, mevrouw An Michiels en de heren Filip Dewinter, Karim Van Overmeire en Erik Arckens betreffende de voorstellen die door de koninklijke opdrachthouder werden gedaan in het kader van de splitsing van het gerechtelijk en kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde
– 494 (2009-2010) – Nr. 1

Voorstellen tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Vereeck bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Vereeck, Bouckaert en Reekmans betreffende de uitgangspunten met betrekking tot de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

De heer Van Hauthem heeft eveneens bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heer Van Hauthem, mevrouw Michiels en de heren Dewinter, Van Overmeire en Arckens betreffende de voorstellen die door de koninklijke opdrachthouder werden gedaan in het kader van de splitsing van het gerechtelijk en kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

Ik stel voor om beide voorstellen tot spoedbehandeling samen te behandelen.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Ik beperk me tot de hoogdringendheid. Zoals u weet, is er de afgelopen weken en maanden een koninklijk onderhandelaar aan de slag gegaan en die persoon is ergens rond Pasen geland, uiteindelijk een beetje later.

Morgen is een cruciale dag in de Kamer. De collega's van Open Vld hebben gezegd dat er morgen een beslissing moet liggen. Daarom lijkt het me belangrijk dat wij vandaag en niet volgende week aan de bespreking van dat voorstel van resolutie beginnen. Ik leg daarin een aantal principes neer. Die zou ik graag bevestigd zien, maar dat zal ik dan straks bespreken.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Na het antwoord van de minister-president op de vraag wat de houding is van de Vlaamse Regering in dit dossier is het meer dan ooit hoogdringend dat het Vlaams Parlement een standpunt inneemt. De minister-president heeft zich gedragen als een generaal die zijn troepen in de steek laat. Er zijn twee mogelijkheden: ofwel legt het Vlaams Parlement zich daarbij neer, ofwel niet.

Morgen is een cruciale dag. De minister-president heeft zich niet willen moeien in een discussie die gaat over een deel van ons taalgebied. Men legt blijkbaar het lot van de Vlamingen in de Rand in Halle-Vilvoorde in handen van de Franstaligen zonder dat de minister-president of de Vlaamse Regering willen wegen op de besluitvorming. Dat is de correcte conclusie uit het antwoord van de minister-president.

Voorzitter, collega's, als de Vlaamse Regering verstek geeft over de toekomst van de Vlamingen in Halle-Vilvoorde en dat overlaat aan Franstaligen en anderen die aan de onderhandelingstafel zitten, moet ten minste het Vlaams Parlement als rechtstreeks verkozen parlement van alle Vlamingen toch zijn verantwoordelijkheid nemen. Omdat morgen voor een bepaalde partij de deadline afloopt, lijkt het me niet meer dan logisch dat we als parlement in een resolutie een aantal principes bevestigen. Die staan trouwens in het Vlaamse regeerakkoord van sp.a, CD&V en de N-VA.

Als dat al niet meer kan, is het hier de hypocrisie ten top. Dan moet men morgen niet in de Kamer gaan fulmineren ten aanzien van Leterme. Als men hier zijn mond niet wil opendoen en geen stelling wil innemen, moet men morgen ook niet betogen in Vilvoorde ten aanzien van bepaalde voorstellen, die volgens sommigen niet bestaan. Als men vandaag zwijgt, moet men morgen ook zwijgen. (*Applaus bij het Vlaams Belang en LDD*)

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Voorzitter, collega's, de heer Van Hauthem heeft daarstraks de minister-president ondervraagd. De minister-president heeft verwezen naar het regeerakkoord, dat iedereen die ergens over praat voldoende bekend is. Wij voelen niet de behoefte om daar vandaag een of andere resolutie aan toe te voegen.

De heer Joris Van Hauthem: Fractievoorzitter van CD&V, wanneer mag dit Vlaams Parlement in lopende onderhandelingen over een deel van ons grondgebied en onze mensen dan wel stelling innemen? Als er een akkoord is? Dan is het te laat, mijnheer Caluwé.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over de voorstellen tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die de voorstellen wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

De voorstellen tot spoedbehandeling zijn niet aangenomen. Derhalve blijven de voorstellen van resolutie van de heren Vereeck, Bouckaert en Reekmans en van de heer Van Hauthem, mevrouw Michiels en de heren Dewinter, Van Overmeire en Arckens naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting verwezen.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik stel vast dat het niet dringend is voor een aantal partijen. Voor de camera's vanavond in Terzake zullen we het waarschijnlijk wel allemaal kunnen horen, maar hier in het parlement een stelling innemen is blijkbaar te veel gevraagd. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Katrien Schryvers, de heren Tom Dehaene, John Crombez en Bart Van Malderen en de dames Lies Jans en Helga Stevens betreffende de opvolging van de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst voor het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin – 218 (2009-2010) – Nrs. 1 tot 4

Stemmingen over de amendementen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de stemmingen over de amendementen.

Aan de orde is de stemming over amendement 1 van mevrouw Van der Borgh, de heren Gysbrechts en Gatz en de dames De Vroe en Peeters.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

41 leden hebben ja geantwoord;

53 leden hebben neen geantwoord;

11 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Redenen voor onthouding?

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Ik heb een stemafpraak met de heer Vanvelthoven.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Poleyn.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Ik heb een stemafpraak met de heer Vandenbroucke.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Pehlivan.

De voorzitter: Aan de orde is de stemming over amendement 2 van mevrouw Van der Borgh, de heren Gysbrechts en Gatz en de dames De Vroe en Peeters.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
41 leden hebben ja geantwoord;
53 leden hebben neen geantwoord;
10 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
71 leden hebben ja geantwoord;
34 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Marijke Dillen betreffende de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst in het Jaarverslag 2008 en in het memorandum voor de Vlaamse verkiezingen van 7 juni 2009, met betrekking tot Welzijn en Gezondheid – 406 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
19 leden hebben ja geantwoord;

60 leden hebben neen geantwoord;
26 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Kathleen Helsen, Vera Celis en Kathleen Deckx tot besluit van de op 18 maart 2010 door mevrouw Kathleen Helsen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over knelpunten in de uitvoering van het decreet Leren en Werken en de opvolging van de uitvoering – 457 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
105 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 28 april 2010 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.05 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel.

Afwezig met kennisgeving

Karin Brouwers: ambtsverplichtingen;

Kurt De Loor, Tom Dehaene, Danielle Godderis-T'Jonck, Yamila Idrissi, Chokri Mahassine, Fatma Pehlivan, Sas van Rouveroij, Frank Vandenbroucke, Christian Verougstraete: overmacht;

Gerda Van Steenberge, Peter Vanvelthoven, Mieke Vogels: familieverplichtingen;

Michèle Hostekint, Vera Jans, Fientje Moerman, Sabine Poleyn, Herman Schueremans: gezondheidsredenen.

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Linda Vissers, Filip Watteeuw, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Patricia De Waele, Marino Keulen, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Bart Tommelein, Christian Van Eyken, Marc Vanden Bussche, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Ann Brussee, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceyskens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Linda Vissers, Filip Watteeuw, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Patricia De Waele, Marino Keulen, Peter Reekmans, Bart Tommelein, Christian Van Eyken, Marc Vanden Bussche, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Johan Verstreken, Linda Vissers, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceyskens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Jurgen Verstrepen, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Lies Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Dirk Van Mechelen, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoutd, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

